NACHIYAR THIRUMOZHI

(TAMIL)

This book is published with the financial assistance of TIRUMALA TIRUPATI Devaethanams under their Scheme Aid to publish religious books

Published by

Prof **K. Vengatachalam,** M A

நாச்சியார் திருமொழி I

முதற்பதிப்பு : ஜுன், 1991

பதிப்புரிமை ஆசிரியர்க்கே

விலை ரூ 20-00

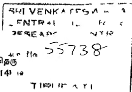
விற்பனை உரிமை

பூவழகி பதிப்பகம்

29/2 சீனிவாச பெருமாள் சன்னதி தெரு

இராயப்பேட்டை சென்னை-600 014

தொலைபேசி 867189

NACHIYAR THIRUMOZHI (TAMIL)

Author	:	Prof K Vengatachalam M A Thandalai Illam, 3 Kemp Road, Bangalore 560 005
First Edition	:	June, 1991
Copies	:	1000
		Published With financial assistance from Tirumala Tirupati Devasthanams Tirupati
Copy right	:	With the author
No of Pages	:	122
Price	:	Rs 20/
Size	:	D/D 1/16 Size
Printers	:	Moovendhar Achagam Royapettah Madras 600 014

முகவுரை

ஆழ்வார்கள் பக்திக் கடலில் ஆழ்ந்தவர்கள் அறிவில் ஆழம் உடையவர்கள் அவர்தம் பாடல்கள் பக்திச் செறிவுடையன மறைப் பொருளை விளக்குவன தமிழ் வேதம்—தமிழ் மறை எனப் போற்றப்படுவன "நாலாயிரத் திவ்விய பிரபந்தம் என்னும் பெயரால் வழங்கி வரும் சிறப்பிற்குரியன

ஆழ்வார்கள் பன்னிருவருள் கோதை என்னும் ஆண்டாள் ஒருவரே பெண்பாலார் அவர் பெண்மையின் திருவுருவாகத் திகழ்ந்தார்

இறைவனைப் 'பரமான்மா' என்றும் உயிர்களைச் 'சீவான்மா' என்றும் ஆன்றோர் குறிப்பிடுவர் சீவான்மாக்கள் இறைவனாகிய பரமான்மாவிடம் செறிந்த அன்பு கொள்ள வேண்டும் செறிந்த அன்பு என்றால் என்ன? அதனை உவமை மூலம் விளக்கலாம் காதலி ஒருத்தி தன் காதலனிடம் காட்டும் காதலாகிய அன்பு போல அமைவதே செறிந்த அன்பு ஒவ்வொரு சீவான்மாவும் தன்னைக் காதலியாகவும் இறைவனைக் காதலனாகவும் கொண்டு இறைவனிடம் செறிந்த அன்பு செலுத்த வேண்டும் ஆணே ஆயினும் பெண்ணே ஆயினும் பரமான்மாவை அச்சீவான்மா நோக்கும்போது தன்னைக் காதலியாகவே கொள்ளல் வேண்டும்

ஆழ்வார்களும் நாயன்மார்களும் தாங்கள் ஆடவராக இருந்த போதிலும் தம்மை நாயகியராகவும் இறைவனை நாயகனாகவும் கொண்டு அன்பு செலுத்தியுள்ளனர் என்புருகப் பாடியுள்ளனர். இதனைக் 'கடவுள் மாட்டு மானிடப் பெண்டிர் நயந்தல' எனக் கூறுவர் இவ்வகையில் ஆடவர் ஒருவர் தம்மை நாயகியாகக் கருதிக் கொண்டு கடவுளாகிய நாயகனை வரித்துக் கொள்ளலாம் எனினும் பெண்டிர் ஒருவர் தாம் பெண்ணாகவே இருப்பதால் இறைவனை நாயகனாக வரித்துக் கொள்ளுவதில் கிளர்ந்தெழும் ஈடுபாடு இயல்பாகவே இருக்குமன்றோ? அதனால் பக்தியில் பெண்பாலார் தனிச்சிறப்புக்கு உரியவராகின்றனர் இந்த நோக்கில் ஆண்டாளின் பக்தியுணர்வைக் காணல் வேண்டும்.

'சூடிக் கொடுத்த சுடர்க்கொடி' என்றும், 'நாச்சியார்' என்றும் பாராட்டப்படும் ஆண்டாள் பாடி அருளியவை 'திருப்பாவை'ப் பாடல்கள் முப்பதும், நாச்சியார் திருமொழிப் பாக்கள் நூற்று நாற்பத்து மூன்றும் ஆக 173 பாடல்களாம். இவற்றுள் திருப்பாவை முப்பதும் ஓரளவு மக்களிடையே பரவியுள்ளன எனினும், நாச்சியார் திருமொழிப் பாக்கள் அந்த அளவில் பரவவில்லை. திருப்பாவையின் பொருளை அனைவரும் உணர்ந்து கொள்ளும் வண்ணம் திருப்பாவை பலவேறு உரைகளுடன் வெளி வந்துள்ளது. நாச்சியார் திருமொழியை அவ்வாறு மக்கள் உணர்ந்து கொள்ள உதவும் கையடக்கமான நூல் இதுவரை வெளி வந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அக்குறையை நிறைவிப்பதற்காகவே இச்சிறு நூல் வெளிவருகின்றது.

ஆண்டாள் அருளிய 'நாச்சியார் திருமொழி'யில் மொத்தம் பதினான்கு திருமொழிகள் உள்ளன. ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, ஏழு, எட்டு, ஒன்பது, பத்து, பதினொன்று, பன்னிரண்டு, பதின்மூன்று, பதினான்கு ஆகிய பதினொரு திருமொழிகள் ஒவ்வொன்றும் பத்துத் திருப்பாசுரங்களையும் நான்கு, ஐந்து, ஆறு ஆகிய மூன்று திருமொழிகள் ஒவ்வொன்றும் பதினொரு திருப்பாசுரங்களையும் கொண்டவை. இத்திருமொழிகள் பதினான்கும் ஆண்டாளின் கடவுட் காதலைத் தெளிவுற விளக்குகின்றன. கண்ணனின் சிறப்புகளையும் திருவிளையாடல்களையும் கூறுகின்றன. பலவகை யாப்பு வடிவங்களுடன் மிளிர்கின்றன. உவமை முதலிய அணிகளால் ஒளிவீசுகின்றன. உலக வழக்கும் பழமொழிகளும் பெற்றுத் திகழ்கின்றன. ஒவ்வொரு திருமொழியின் இறுதிப் பாசுரமும் அத்திருமொழியை ஓதுவதனால் விளையும் பயனை எடுத்தியம்புகின்றது. அப்பாசுரத்தில் ஆண்டாள் தம்மை வில்லிபுத்தூர்ப் பெரியாழ்வாரின் மகளாகக் கூறிக் கொள்ளுகிறார்.

முதல் திருமொழியில் ஆண்டாள் தம்மைக் கண்ணனிடம் கூட்டும்படிக் காமதேவனை வேண்டுகிறார். 'மானிடவர்க்கென்று பேச்சுப்படில் வாழகில்லேன்' என உறுதியாகக் கூறுகிறார்.

இரண்டாம் திருமொழியில் இடைச் சிறுமியர் தாம் கட்டிய சிற்றிலைச் சிதைக்க வேண்டாமென்று கண்ணனை வேண்டிக் கொள்கின்றனர். பிற்காலத்தெழுந்த பிள்ளைத்தமிழ் எனும் சிற்றிலக்கியத்தின் உறுப்பாகிய சிற்றிற் பருவத்தின் தோற்றுவாயினை இங்குக் காண்கிறோம்.

கண்ணன், ஆயச்சிறுமியரின் ஆடைகளைக் கவர்ந்து கொண்ட போது, தமதுஆடைகளைத தருமாறு ஆசிறுமியர் வேண்டுவதாக மூன்றாம திருமொழி அமைநதுள்ளது

தலைவி தன காதலனுடன் கூடுவதற்கே விழைகிறாள தலைவன் தன்னை வநது கூடுவானோ இல்லையோ என்று மயங்கிக் கூடல இழைததுப பார்க்கிறாள கூடுமாகில கூடிடு கூடலே என்று கூடல் இழைத்துப பார்ககும நிகழச்சியினை நான்காம திருமொழி விளக்குகின்றது

ஐந்தாம் திருமொழி ஆணடாள் தம் காதலனாகிய கண்ணன் வருமாறு கூவியருளுமாறு குயிலினை வேண்டுவதாக அமைந்துள்ளது திருவாசகததில அமைந்துள்ள குயிறபததினை இது நினைவூட்டுகிறது

ஆறாம் திருமொழி ஆண்டாள் தாம் கண்ட கனவின் வழி யாகத் திருமண நிகழ்ச்சிகளை முறைபபடுததிக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது இவவாறு திருமண நிகழச்சிகளை வேறு யாரும் தொகுத்துப பாடியதாகத் தெரியவிலலை

ஏழாம் திருமொழி கண்ணன் திருக்கையில் அமைந்துள்ள வெண்சங்கினைப பலவாறு புகழநது கூறிக் கண்ணனின் வாயச் சுவை, நாற்றம் பற்றிச சங்கினை நோக்கி வினவுவதாக அமைந்துள்ளது

எட்டாம் திருமொழி, கண்ணனிடம் மேகத்தைத தூதனுபபும் 'மேகவிடுதூது ஆகும்

ஒனபதாம் திருமொழியில் ஆண்டாள் திருமாலிருஞ்சோலை எம்பெருமானை வழிபடுகின்றார்

பத்தாம் திருமொழி, கார்ககோடல முதலிய பூககளையும் குயிலகள், மயிலகள், மேகம கடல் முதலியவற்றையும் நோககிக காமம் மிக்க கழிபடர் கிளவியாகத் தலைவி தன பிரிவுத துனபத் தைக கூறுவதாகும்

பதினோராம் திருமொழியில தலைவி தன தலைவனாகிய மாயன் செயகைக்கு மான பொறாது தாயமார் முதலியோரை நோக்கி வருந்திக் கூறுகிறாள்

பன்னிரண்டாம் திருமொழியில் தலைவி தன்னைக் கண்ணன உள்ள இடத்திற கொண்டு சேர்க்குமாறு உற்றாரை வேண்டிக் கொள்கிறாள்.

பதின்மூன்றாம் திருமொழி தலைவி, கண்ணன், அணிந்த ஆடை முதலியவற்றைக் கொண்டு தன் வாட்டத்தைத் தணிக்கு மாறு கூறுவதை விளக்கும்

பதினான்காம் திருமொழி வினா விடையாக அமைந்து விருந்தாவனத்தில் கண்ணனைக் கண்ட நிகழ்ச்சியைக் கூறுவதாகும்

நாச்சியார் திருமொழி பக்திச் சுவையும் இலக்கிய எழிலும் நிறைந்த ஓதுவார் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்ளும் என்பது தெளிவு

என் அருமை நண்பரும் உடன்பிறவாச் சகோதரருமான புலவர் திரு மா விசுவநாதன் அவர்கள் என்பால் பன்முறை கூறி இங்ஙனம் ஒரு நூல் வெளியிட வேண்டும் எனத் தூண்டியதன் பயனே இந்நூல் ஆகும் பாடல்களைப் பன்முறை மீண்டும் மீண்டும் படித்தறிதற்கும் பாடற் பொருளை நுண்ணிதாக அறிந்து கொள்வதற்கும் இவ்வுரையினைத் தெளிவாக அமைத்து அழகிய வடிவு இடுவதற்கும் அவர் பேருதவி செய்துள்ளார் அவர் உதவியிலரேல் இந்நூல் வெளிவரும் வாய்ப்பு இருந் திருக்காது என்பது முற்றிலும் உண்மையாகும்

கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்டு
என்னாற்றுங் கொல்லோ உலகு

என்ற குறளை நினைந்து அவரைப் போற்றுகிறேன்

நாச்சியார் திருமொழி அனைவருக்கும் விளங்க வேண்டுமெ என்ற கருத்தில் ஒவ்வொரு பாடலுக்கும் எளிய நடையில தெளிவுரை வழங்கப்பட்டுள்ளது வைணவப் பெரியார் பெரிய வாச்சான் பிள்ளை போன்ற பேரறிஞர்களின் உரைகளை உளங் கொண்டு உரையினை எவ்வளவு எளிமையாக்கித் தரமுடியுமோ அவ்வளவு எளிமையாக்கித் தந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது டாக்டர் மு வ அவர்களின் 'திருக்குறள் தெளிவுரை' நூல் அமைந்துள்ளது போல் இந்நூலும் ஒரு பக்கம் பாடலும் அதன் எதிர்ப் பக்கம் உரையுமாக அமைந்துள்ளது நூலின் இறுதியில குறிப்புரையும் பாடல் முதற் குறிப்பும் இணைக்கப்பட்டுள்ளன

இந்நூல் வெளிவருவதற்குப் பொருள் உதவி செய்துள்ள திருமலை—திருப்பதி தேவஸ்தானத்தினர்க்கும், இந்நூல் வெளி வரப் பேருழைப்பும் ஊக்கமும் நல்கிய புலவர் திரு மா அவர்கட்கும் இதனைத் திறம்பட அச்சிட்டுக் கொடுத்த மூவேந்தர் அச்சகத்தினர்க்கும் நூலின் முகப்பு அட்டையில் இடம் பெறும் ஆண்டாள் திருவுருவப்படம் வரைந்துதவிய ஓவியர் திரு ஜமால் அவர்கட்கும் என் நன்றி உளம் நிறை நன்றி உரியதாகும்

இந்நூலை வெளியிடுவதற்குச் செந்தமிழ்ச் செல்வர், கலவிக் காவலர், டாக்டர் ம வே ஜெயராமன் அவர்கள் எனக்கு அளித்த ஊக்கமும் ஆக்கமும் புலவிலடங்கா அவர்கட்கு என் பணிவார்ந்த வணக்கமும் உளமார்ந்த நன்றியும் உரியன

என் அன்பிற்குரிய நண்பரும் திருப்பதி திருவேங்கடவன் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த் துறைத் தலைவருமான பேரா டாக்டர் பொன் சௌரிராசன் அவர்கள் எனக்கு அளித்த எழுச்சியும் பெரிதாகும் அவர்கட்கும் என் உளமார்ந்த நன்றி உரியதாகும்

இந்நூல் அச்சேறி வெளிவருவதற்கு உரியன யாவும் செய்து உதவிய என் அருமை இளவல்—சென்னை குருநானக் கல்லூரித் தமிழ்த் துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் திரு அ இளமவழுதி அவர்களின் பேருதவியை என்றும் மறவேன் அன்புடன் அவரை வாழ்த்தி மகிழ்கின்றேன்

இங்ஙனம்

பெங்களூர் 5
10 4 1991

தண கி வேங்கடாசலம்

உளளுறை

ஆணடாள வரலாறு

ஆணடாள பெரியாழவாா பெறறு வளர்தத பெணகொடி திருவிலலிபுததூரில பெரியாழவார் வடபெருங கோயில உடையானாகிய திருமாலுககுத திருநநதவனம அமைதது மலாத தொணடு செயது வநதாா அநத நநதவனததில திருத்துழாயககு மண கொததிக கொணடிருநதபோது அமமணணில திருஆடிபபூர நாளில கண்டெடுதத குழநதை ய ஆணடாள பெரியாழவாா அம்மகவுககுக் கோதை எனற பெயர் சூடடித தம திருமகளாகக் கொணடு வளர்தது வநதாா

கோதையின திருவுள்ளததில திருமாலாகிய இறைவனையே நாயகனாகக கொளள வேணடும எனற வேடகை எழுநதது அதனால தநதையாா திருமாலுக்கெனக கடடி வைத்திருநத மாலையை நாள்தோறும தான சூடி அழகு பாாத்து மகிழலானார் அதன பினனரே அமமாலை இறைவனுககுச சூடடபபடடது இது பெரியாழவாாககுத தெரியாது இபபடிப பல நாடகள கழிநதன ஒரு நாள இதனைப பெரியாழவார் பார்த்து விடடார் தம மகள் செயத செயலைக கணடு சினங்கொணடார் அனறு இறைவனுககு மாலை சாததவிலலை அன்றிரவு இறைவன அவர் கனவில 'இனறு ஏன மாலை சாததவிலலை? என்று வினவ ஆழவார் தம் மகளின செயலைக் குறிபபிடடார் இறைவன 'அவள சூடிக கொடுதத மாலையே எனககு மிகக விருப்பம் என அருளினாா அனறு முதல ஆழவாரும தம் மகளாரின் பெருமையை உணர்நது, இறைவன அருளியபடி நாளதோறும்

'கோதை சூடிக் கொடுதத மாலையினையே இறைவனுக்குக சூடி வருவார் ஆயினாா

சூடிக கொடுதத சுடர்க் கொடியாகிய ஆண்டாள் ஆழந்த பக்தியில சிறந்து விளஙகித திருபபாவை, நாசசியாா திருமொழி செயதருளினார்

ஆணடாள் மணபபருவம் எயதியபோது, தந்தையார் மணம் செயவிகக விருமபினாா ஆண்டாள மானிடவாக கென்று பேசசுப படில வாழகிலலேன திருவரஙகத தமமானுக்கே வாழககைபபடுவேன எனறு உறுதி மொழிநதாா திருவரஙசா ஆழவாா கனவில் தோனறி 'உமது மகளைத திருவரஙகததிறகுக கொண்டு வாரும அவளை நாம மணநது கொளவோம எனறு அருளினார் அதுமட்டுமனறித திருவரஙகச செலவனாா திருவரஙகததிலுளள தம் அடியவாகா கனவிலும தோனறி நீஙகள திருவிலலிபுததூர் சென்று ஆணடாளை அழைதது வாருஙகள என்றும் அருளிச செயதாா ஆணடாள் திருவரஙகததுககு மணிப பலலககில அழைததுவரப பெறறார் அழகிய மணவாளன திருமணடபம் அடைநத ஆணடாள திருமணக் கோலததுடன திருவரஙகப பெருமாளை அணுகி வணஙக, இறைவனும அவரை ஏறறு அருள் புரிநதான

திருவாடிப பூரததுச செகததுதிததாள வாழியே
திருபபாவை முபபதும செபபினாள வாழியே
பெரியாழவாா பெறறெடுதத பெணபிளளை வாழியே
பெருமபுதூா மாமுனிககுப பினஆனாள வாழியே
ஒருநூறறு நாறபதது மூனறுரைததாள வாழியே
உயாஅரஙகாக கேகணணி உகநதளிததாள வாழியே
மருவாரும திருமலலி வளநாடி வாழியே
வணபுதுவை நகாககோதை மலாபபதஙகள வாழியே

ஆணடாள பாடியருளிய

"நாச்சியார் திருமொழி"

தெளிவுரை

நாசசியாா திருமொழித தனியனகள

வெணபா

அலலிநாள தாமரைமேல ஆரணஙகின இனதுணைவி
மலலிநா டாணட மடமயில—மெலலியலாள
ஆயா குலவேநதன புகததாள தெனபுதுவை
வேயா பயநத விளககு 1

கடடளைக கலிததுறை

கோலச சுரிசஙகை மாயனசெவ வாயின குணமவினவும
சீலத தனளதென திருமலலி நாடி செழுஙகுழலமேல
மாலைத தொடைதென னரஙககுக கீயும மதிபபுடைய
சோலைககிளி அவள தூயநற பாதம துணைநமககே 2

—திருககணண மஙகையாணடான

தெளிவுரை

வில்லிபுததூா வேயா குலத தலைவரான பெரியாழவார் பெறற விளககாகிய ஆணடாள அழகிய இதழகளையுடைய அன்றலாநத தாமரை மலரில் உறையும திருமகளின தோழியும் மல்லிநாட்டை ஆணட இளமயிலும, மெளனைத் தனமை உடையவளும், இடையா குலத தலைவனாகிய கணணனின திருமேனியிற பொருந்தியவளும் ஆவாள் 1

அழகிய சஙகினை நோககிக் கணணனின சிவந்த வாயின் சிறபபியல்புகளைக கூறுமாறு கேட்கும் பண்புடையவளும தெனதிரு மல்லி நாட்டுத தலைவியும தன அழகிய கூநதலில சூடிய மாலையினைத தெனனரஙகப பெருமானுககுக கொடுககும் பெருமையுடையவளும சோலைக்கிளி போல இனியமொழியினை யுடையவளும் ஆகிய ஆண்டாளுடைய தூய திருவடிகள நமககுத துணை 2

முதல திருமொழி

அறுசீா ஆசிரிய விருததம

தையொரு திஙகளும தரைவிளககித
தணமண டலமிடடு மாசிமுனனாள
ஐயநுண மணறகொணடு தெருவணிநது
அழகினுக கலஙகரித தனஙகதேவா!
உயயவும ஆஙகொலோ? எனறுசொலலி
உனனையும உமபியையும தொழுதேன
வெயயதோா தழலுமிழ சககரககை
வேஙகட வறகெனனை விதிககிறறியே 1

வெளளைநுண் மணதகொணடு தெருவணிநது
வெளவரைப பதனமுனனம துறைபடிநது
முளளுமில லாசசுளளி யெரிமடுதது
முயனறுனனை நோறகினறேன காமதேவா!
களளவிழ பூஙகணை, தொடுததுக கொணடு
கடல்வணணன எனபதோா பேரெழுதி
புளளினை வாயபிளந தானெனபதோா
இலக்கினிற் புகவெனனை எயகிறறியே 2

முதல் திருமொழி

ஆணடாள தனனைக கணணனிடம
கூடடுமபடிக காமதேவனைத தொழுதல

காமதேவனே! நான தைததிங்கள முழுவதும கண்ணை எழுநதருளும இடததைத தூயமைபபடுததி, அழகிய பெரிய கோலமிடடு, மாசித திஙகளின முறபாதியில தெருவெலலாம அழகிய நுண்மணல பரபபி, அழகு மிகும்படி மேலும நன்றாக அலஙகரிதது, நான வாழவும கூடுமோ எனற விருபபததாலே உனனிடம் முறையிடடு, உனனையும உன் தமபியையும தொழுதேன கொடிய நெருபபினைக் கக்குகினற சககரப படையினைக் கையிலேநதிய திருவேஙகடவனிடம எனனைச சோததருள வேண்டும 1

காமதேவா! நான் வெள்ளை நுண்மணல கொண்டு தெருவை அலங்கரித்து, கிழககு வெளுபபதறகு முன நீராடி, முள எறும்பு முதலியவை இலலாத தூய உலர்நத விறகினை நெருபபிலிடடு முயற்சியுடன் உனக்கு நோனபு நோறகினறேன் தேன ஒழுகும் மலரமபு தொடுததுக் கொணடு கடல வணணன் பெயர் எழுதி பகாசரனின வாயினைப பிளநதவன் எனற இலககினில எனனை எயவாயாக 2

மகதநன னறுமலா முருக கமலா
    கொணடுமுப போதுமுசா னடிவணஙகி
தததுவ மிலியெனறு நெஞசெரிாது
    வாசகத தழிததுனனை வைதிடாமே
கொததலாபூங கணைதொடுததுச சொணடு
    கோவிநதன எனபநோ பேரெழுதி
விததகன வேஙகட வாணனெனனும
    விளககினிற புகவெனனை விதிககிறறியே 3

சுவரில புராணானின பேரெழுதிச
    சுறவநற கொடிகளும துரஙசஙகளும
கவரிப பிணாககளும கருபபுவிலலும
    காட்டித்தந தேனகணடாய காமதேவா!
அவரைப பிராயந தொடஙகிஎனறும
    ஆதரித தெழுநதவென தடமுலைசள
துவரைப பிரானுககே சஙகறபிததுத
    தொழுதுவைத தேனஒலலை விதிககிறறியே 4

வானிடை வாழுமஅவ வானவாககு
    மறையவா வேளவியில வகுதத அவி
கானிடைத திரிவதோா நரிபுகுநது
    கடபபதும மோபபதும செயவதொபப
ஊனிடை யாழிசங குததமறகென(று)
    உனனித தெழுநதவென தடமுலைகள
மானிட வாககெனறு பேசசுபபடில
    வாழகில லேனகணடாய, மனமதனே! 5

ஊமதத மலரும முருசக மலரும ெரண்டு மூன்று வேளையும
உன திருவடி தொழுது உண்மை தவறியவள என்று உளம
கொதித்து இகழந்து உன்னைத் திட்டாதவாறு நீ மலரம்பு
தொடுத்துக் கொண்டு, சோவிந்தா என்ற பெயர எழுதி
வித்தகனாகிய வேங்கடவா எ ன்ம விரகசினில புகு மாறு
என்னை விதிப்பாயாக 3

காமதேவனே! தொன்மையானவனே! உன் பெயரைச
சுவரில எழுதி, உனககுரிய மீன கொடிகளையும குதிரைகளையும
கவரிமான்களையும கரும்பு விலலினையும் படைத்து
வணங்கினேன இளம பருவம முதல துவரைப பிரானாகிய
கண்ணனை விரும்பிக் கிளாந்தெழுந்த என்னுடைய பருத்த முலை
களை அவனுக்கென்றே உறுதி செய்து அது நிறைவேறுமபடி
உன்னைத் தொழுதேன விரைவில கைகூடும்படி விதிப்பாயாக 4

தேவர்களுக்காக மறையவர்கள் வேள்வியில இட்ட அவியினை
காட்டில திரியும் நரியொன்று வந்து தனதாக்கிக் கொண்டு
மோந்து பார்ப்பதைப் போல, திருமேனியில சக்ரமும சங்கும்
தரித்த கண்ணனுக்காக என்று எண்ணிக் கிளாந்தெழுந்த என
பருத்த முலைகளை மானிடர் உரிமையாக்கிக் கொள்ளுதல என்ற
பேச்சு எழுந்தால மன்மதனே! நான உயிர் வாழ மாட்டேன
என்பதை அறிந்து கொள் 5

உருவுடை யாரிளை யாரச(ள)நலலா
ஓதுவல லாகளைச கொணடுவைகல
தெருவிடை யெதிரசொணடு பஙகுனிநாள
திருநதவே நோறகினறேன காமதேவா!
கருவுடை முகிலவணண காயாவணணன
கருவிளை போலவணணன கமலவணணத்
திருவுடை முகததினில திருககணகளால
திருநதவே நோகாகெனக கருளுகணடாய 6

காயுடை நெலலொடு கருமபமைததுக
கடடி அரிசி அவல அமைதது
வாயுடை மறையவா'மநதிரததால
மனமதனே! உனனை வணஙகுகினறேன
தேசமுன அளநதவன திரிவிக(கி)ரமன
திருககைக ளாலஎனனைத தீணடுமவணணம
சாயுடை வயிறுமஎன தடமுலையும
தரணியில தலைபபுகழ தரககிறறியே 7

மாசுடை யுடமபொடு தலையுலறி
வாயபபுறம வெளுததொரு போதுமுணடு
தேசுடைத திறலுடைக காமதேவா!
நோறகினற நோனபினைக குறிககொளகணடாய
பேசுவ தொனறுணடிங(கு) எமபெருமான
பெணமையைத தலையுடைத தாககுவணணம்
கேசவ நமபியைக காலபிடிபபாள
எனனுமிப பேறெனக(கு) அருளுகணடாய 8

காமதேவா! அழகிய வடிவும் இளமையும சாம நூல அறிவும் உடைய பெணகளுடன சென்று நாளதோறும கணணன வரும் தெருவில் அவனை எதிர் கொண்டு, பஙகுனி நாளில மனத தெளி வுடன நோன்பு நோறகினறேன நீருணட கருமேகம போலவும காயாம்பூப போலவும கருவிளை மலா போலவும விளங்கும் யினையுடைய கணணன தன செநதாமரை போனற முகததில் உள்ள திருககணகளால எனனை நனறாக நோககுமபடி அருளவாயாக 6

மனமதனே! பசுங்காய நெலலும் கருமபும வெலலமும அரிசி யும அவலும் படைதது, காம நூறபுலமையும இசையோடு ஓதும திறமையும உடைய மறையவர்களின மநதிரததால உனனை வணஙகுகினறேன திரிவிககிரமனாக அவதரிதது மூவுலகையும அளநத நெடுமால தன திருககைகளால எனனைத தீணடுமபடி அருளி, அதனால என ஒளியுடைய வயிறும மென்மையான பருதத முலைகளும இவவுலகிலஉயாநத புகழ் பெறசசெயவாயாக 7

புகழும ஆறறலும மிகக காமதேவா! எம்பெருமானே! அழுக்கேறிய உடமபுடனும், விரிதத கூநதலுடனும, வெளுதத வாயுடனும, ஒரு வேளை மட்டும உணவுணடு நான நோறகினற நோனபினை நினைவில வைததுக கொள் இபபோது நான உனனிடம சொல்வது ஒனறு உண்டு என பெணமை உயர்வடை யும் வணணம, இவள கேசவ நமபியின திருவடிகளைப பற்றுவாள எனனும் இபபேற்றினை எனக்கு அருளவாயாக 8

தொழுதுமுப போதுமுன னடிவணஙகித
தூமலர தூயததொழு தேததுகினறேன
பழுதினறிப பாரககடல வணணனுககே
பணிசெயது வாழப பெறாவிடிலநான
அழுதழு(து) அலமந(து)அம மாவழஙக
ஆறறவும அதுவுனக(கு) உறைககுஙகணடாய
உழுவதோர எருததினை நுகஙகொடு பாயநது
ஊடடமின றிததுரந தாலொககுமே 9

கருபபுவில மலரககணைக காமவேளைக
கழலிணைப பணிநதஙகோர கரியலற
மருபபினை யொசிததுப்புள வாயபிளநத
மணிவணணற(கு) எனனை வகுததிடெனறு
பொருபபனன மாடம பொலிநது தோனறும
புதுவையர கோனவிடடு சிததனகோதை
விருபபுடை இனதமிழ மாலைவலலார
விணணவர கோனடி நணணுவரே 10

காமதேவா! மூன்று வேளையும் உன்னைத் தொழுது உன் அடிவணங்கித் தூயமலர் தூவி வழிபட்டுப் போற்றுகின்றேன் கடல் நிறமுடைய திருமாலுக்குக் குறையின்றித் திருப்பணி செய்து வாழும் பேறு பெறாவிட்டால் நாள் முழுதும் குடுமாறி 'அம்மா' எனக் கதறினால் அது மிகவும் உன் உள்ளத்தைத் தாக்கும் (நீ அருளாவிடில் அது) உழுகின்ற எருதினை நுகத்தடியில் பூட்டிக் கொண்டு விலக்கித் தள்ளித் தீனியிடாமல் துரத்துவனைப் போன்றதாகும் (அது உனக்குப் பழியன்றோ?) 9

கரும்பு வில்லும் மலரம்பும் உடைய காமதேவனின் திருவடி பணிந்து, குவலயாபீடம் என்னும் யானை அலறும்படி அதன் கொம்பினை ஒடித்து நாரை வடிவில் வந்த பகாசுரனுடைய வாயினைக் கிழித்த மணிவண்ணனாகிய திருமாலிடம் என்னைச் சேர்த்து விடு என்று மலை போன்ற மாளிகைகள் விளங்கும் திருவில்லிபுத்தூரின் தலைவராகிய பெரியாழ்வாரின் திருமகளான கோதை பாடிய இனிய தமிழ்ப் பாமாலை பாட வல்லவர் தேவர் தலைவனாகிய திருமாலின் திருவடிகளை அடைவர் 10

இரண்டாம திருமொழி

எழுசீா ஆசிரிய விருததம

நாமம ஆயிரம ஏதத நினற
நாராயணா நரனே உனனை
மாமி தனமக னாகப பெறறால
எமககு வாதை தவிருமே
காமன போதரு காலம எனறுபங
குனிநாள கடைபா ரிததோம
தீமை செயயும சிரீதரா! எஙகள
சிறறில வநது சிதையேலே 11

இனறு முறறும முதுகு நோவ
இருநதி ழைததஇச சிறறிலை
நனறும கணணுற நோககி நாஙகொளும
ஆாவந தனனைத தணிகிடாய
அனறு பாலக னாகி ஆலிலை
மேலது யினறஎம ஆதியாய
எனறும உனறனக கெஙகள மேலஇரக
கமஎ ழாததெம பாவமே 12

குணடு நீருறை கோள ரீ! மத
யானைகோள விடுததாய! உனனைக
கணடு மாலுறு வோஙக ளைககடைக
கணகளா லிடடு வாதியேல
வணடல நுணமணல தெளளி யாமவளைக
கைகளாற சிரமப படடோம
தெணடி ரைககடற பளளியாய! எஙகள
சிறறில வநது சிதையேலே 13

இரணடாம திருமொழி

ஆயா குலப பெணகள சிறறில சிதைகக வேணடா எனறு கணணனை வேணடுதல

அனபர்கள் ஆயிரம திருநாமங்களால போற்ற நினற நாராயணா! மனித குலததில இராமனாசத தோனறியவனே! உனனை எஙகள மாமியாகிய யசோதை தன திருமகனாகப பெற்றதனால எஙகளுககுத துனபஙகள வராமல இருககுமோ? சாமதேவன வரும காலம எனறு பஙகுனி நாளில வீடடு வாயில களை அழகு படுததினோம குறுமபுகள செயயும சிரீதரனே! எங்கள சிறறிலை அழிககாதே 11

ஊழிககாலததிலே திருபபாறகடலில ஆலிலை மேல குழந்தையாகத துயின்ற எஙகள முதலவனே! இனறு முழுதும எஙகள முதுகு நோவப பொறுமையோடு இருநது நாஙகள கடடிய இசசிறு வீடடை நனறாகக் கணடு மகிழ விரும்பும எஙகள ஆசையை நிறைவேறறித தணிபபாயாக உனககு எஙகள மேல எபபொழுதும இரக்கம இலலாதது நாஙகள் செயத பாவமே 12

ஆழமான திருபபாறகடலமீது உறஙகும ஆண் சிஙகமே! கஜேநதிரன எனற யானையை முதலையின வாயிலிருநது காத்தவனே! உன்னைக் கணடு மயஙகும எஙகளைக கடைககண களால நோககியருளி எஙகளைத துனபபபடுததாது இருபபாயாக வணடலிலுள்ள நுணணிய மணலைத தெள்ளியெடுதது எஙகள் வளைக் கைகளால மிகவும துனபபபடடுக் கடடினோம அபபடிக் கடடிய எஙகள சிறறிலை பாறகடலில பளளிகொணட பரமனே! சிதைககாதே 13

பெய்யு மாமுகில் போலவண்ணா' உன்றன்
பேச்சும் செய்கையும் எங்களை
மைய லேற்றி மயக்க உன்முகம்
மாய மந்திரம் தான்கொலோ?
நொய்யர் பிள்ளைகள் என்பதற்(கு) உன்னை
நோவ நாங்கள் உரைக்கிலோம்
செய்ய தாமரைக் கண்ணினாய்! எங்கள்
சிற்றில் வந்து சிதையேலே 14

வெள்ளை நுண்மணல் கொண்டு சிற்றில்
விசித்திரப் படவீதிவாய்த்
தெள்ளி நாங்கள் இழைத்த கோலம்
அழித்தி யாகிலும் உன்றன்மேல்
உள்ள மோடி யுருக லல்லால்
உரோட மொன்றுமிலோம் கண்டாய்
கள்ள மாதவா! கேசவா! உன்
முகத்தன கண்கள் அல்லவே 15

முற்றி லாதபிள் ளைக ளோமமுலை
போந்திலா தோமை நாடொறும்
சிற்றில் மேலிட்டுக் கொண்டு நீசிறி
துண்டு திண்ணென நாமது
கற்றி லோமக டலைய டைத்தரக்
காகு லங்களை முற்றவும்
செற்று இலங்கையைப் பூசல் ஆக்கிய
சேவகா! எம்மை வாதியேல் 16

மழை மேகம் போனற நிறமுடையவனே! செநதாமரை மலா போனற கணகளை உடையவனே! உன பேசுமு செயலும எஙகளைப பிததேறறி மயககுவதறகு உன முகம் எனனமாயமோ? மநதிரமோ? அற்பா எனறும், சிறுமியா எனறும் நீ எஙகளை இகழநததறகாக நாங்கள நீ வருந்தும்படி எதுவும சொலல மாட்டோம் நீ வந்து எங்கள சிற்றிலை அழிககாதே 14

வெணமையான நுணணிய மணலைக் கொண்டு வீதியில நாங்கள உன் படைபபினைப போலவே அழகாகக கட்டிய சிறறிலை அழகுகெடச சிதைத்தாலும் உளம் உருகி வருநதுவது அலலால, உன மேல சிறிதும் சினம கொளள மாட்டோம மாய முடைய மாதவா! கேசவா! உன முகததில இருபபவை கணகள அல்லவோ? 15

கடலில அணைகட்டி அரககா குலத்தை வேரோடு அழிகக இலங்கையில் போா செயத வீரனே! முலையும் தோனறாத இளம பிள்ளைகளாகிய எங்களிடம் நாளதோறும சிறறில் சிதைததலை ஒரு காரணமாகக கொணடு நீ வருவதில ஒரு கருததுணடு நாங்கள அதனைப புரிநது கொள்ளும் அளவிறகுக கலலாதவர் களாக இருக்கிறோம் ஆகையால் நீ எங்களைத் துனபுறுத்தாதே 16

பேதம நனகறி வாாக ளோடிவை
பேசி னாறபெரி தினசுவை
யாதும ஒனறறி யாத பிளளைக
ளோமை நீஙலிந தெனபயன?
ஒத மாகடல வணணா! உனமண
வாடடி மாரொடு சூழுறும
சேது பநதம திருததினாய! எஙகள
சிறறில வநது சிதையேலே 17

வடட வாயசசிறு தூதை யோடு
சிறுசுளகும மணலும கொணடு
இடட மாவிளை யாடு வோஙகளைச
சிறறில ஈடழித தெனபயன?
தொடடு(உ)தைததுநபி பேலக ணடாய ஈடாச
சககரம கையில ஏநதினாய
கடடியுமகைத தாலஇன னாமை
அறிதி யேகடல வணணனே! 18

முறறத தூடு புகுநது நினமுகம
காடடிப புனமுறு வலசெயது
சிறறி லோடெங களசிநதை யுமசிதைக
ககக டவையோ? கோவிநதா!
முறற மணணிடம தாவி விணணுற
நீணடளநது கொணடாய எமமைப
பறறி மெயபபிணக கிடடக காலிநதப
பககம நினறவா எனசொலலா? 19

அலைகடல வணணனே! சேது அணை கடடியவனே! நீ சொலலும் சொறகளின பொருள வேறுபாடடை அறியக்கூடிய வர்களிடம இசசொறகளைக் கூறினால அது மிகவும சுவையாக இருககும் ஒனறுமறியாத பிளளைகளாகிய எஙகளை நீ துனபுறுததி எனன பயன? நாஙகள் உன மணைவிமாாகளமீது ஆணையிடடுக் கூறுகிறோம எஙகள் சிறறிலைச சிதைககாதே 17

ஒரி பொருநதிய சக்கரப படையைக கையில ஏநதியவனே! கடல வணணனே! வடடமான வாயினையுடைய சிறுபானையும சிறுமுறமும மணலும கொண்டு, விருமபி விளையாடுகிற எஙக ளுடைய சிறறிலை அழிபபதால எனன பயன்? கையால தொடடும காலால உதைததும் எஙகளைத துன்புறுததாதே உளளம் வெறுக்குமபோது வெலலக கடடியும் இனிமை தராது எனபதை அறிவாயனறோ? 18

கோவிந்தா! நெடுமாலாய நின்று மண்ணையும விணணை யும அளநது கொண்டவனே நீ எஙகள் முறறததின இடையே புகுந்து, முகங்காடடிப புனமுறுவல செயது எஙகள் சிறறிலையும சிநதையையும அழிககலாமா? நீ எஙகளைப பிடிததுத தழுவிக கொணடால அக்கம பக்கம் நிறபவாகள எனன சொல்ல மாடடார்கள்? (பலவாறு இகழவா) 19

''சீதை வாயமுதம உண்டாய! எங்கள்
சிறறிலசீ சிதையேல! எனறு
வீதி வாயவிளை யாடும ஆயா
சிறுமியா மழலைச சொலலை
வேத வாயததொழி லாாகள வாழவிலலி
புததூா மனவிடடு சிததனதன
கோதை வாயததமிழ வலல வாகுறை
வினறி வைகுநதம சோவரே

"சீதையின் வாய அமுதினை உண்டவனே! எஙகள் சிற்றில சிதைக்காதே எனறு வீதியில விளையாடும ஆயர்குலச் சிறுமியர் கூறிய மழலைச சொறகளை விளக்கி, வேதம ஓதும வாயினையும வைதிகத தொழிலையும் உடையவர் வாழும திருவிலலிப புததூரின தலைவராகிய பெரியாழவாரின மகள ஆண்டாள் அருளிய தமிழ்ப பாடல்களை ஓதவலலவர் வைகுந்தம் சேர்வார்கள 20

மூன்றாம் திருமொழி

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

கோழியும் மைப்பதன முன்னம்
குடைந்துநீ ராடுவான் போந்தோம்
ஆழியங் செல்வன் எழுந்தான்
அரவணை மேற்பள்ளி கொண்டாய்
ஏழைமை யாற்றவும் பட்டோம்
இனியென்றும் பொய்க்கைக்குவாரோம்
தோழியும் நானும் தொழுதோம்
துகிலைப் பணித்தரு ளாயே 21

இதுவென் புகுந்ததிங்(கு)? அந்தோ!
இப்பொய்கைக்(கு) எவ்வாறு வந்தாய்?
மதுவின் துழாயமுடி மாலே!
மாயனே! எங்கள் அமுதே!
விதியின்மை யாலது மாட்டோம்
வித்தகப் பிள்ளாய்! விரையேல்
குதிகொண்(டு) அரவில் நடித்தாய்!
குருந்திடைக் கூறை பணியாய் 22

எல்லே ஈதென்ன இளமை!
எம்அனை மார்காணில் ஒட்டார்
பொல்லாங்(கு) ஈதென்று கருதாய்
பூங்குருந் தேறி யிருத்தி
வில்லால் இலங்கை யழித்தாய்! நீ
வேண்டிய தெல்லாம் தருவோம்
பல்லாரும் காணாமே போவோம்
பட்டைப் பணித்தரு ளாயே 23

மூனறாம திருமொழி

[இடைககுலப பெணகளின ஆடைகளைக கவாநது கொணட கணணனிடம அவாகள ஆடை தருமாறு வேணடுதல]

ஆதிசேடனாகிய பாமபின் மேல பளளி கொண்டவனே! நாங்கள் சேவல் கூவும் முனபு எழுநது நனறாக மூழ்கி நீராட வநதோம இபபோது சூரியனும் உதிதது விடடான் ஆடைகளை நீ கவாநது கொண்டதால மிகவும் சிறுமைபபடடோம் இனி எபபோதும பொயகைககு வரமாடடோம தோழியும் நானும தொழுதோம எங்கள ஆடையைக கொடுததருளக 21

தேன நிறைந்த துளசி மாலையை அணிநத திருமாலே! மாயனே! எங்கள அமுதே! திறமை மிக்க சிறுவனே! காளிங்கன் என்னும் பாம்பின் தலையின மேல குதித்து நடனமாடியவனே! அந்தோ! நீ இங்கு வந்து புகுநதது ஏன்? இபபொயகைககு எவவாறு வநதாய? முறையறறது எனபதால உன்னைத தழுவும் அசசெயலைச செயயமாடடோம் குருநத மரததில விரைந்து ஏறாதே அங்குள்ள எங்கள் ஆடைகளைத் தநதருள்க 22

கோதணடம என்னும வில்லால இலங்கையை அழிததவனே! இது எனன சிறுபிளளைக குறும்பு! எங்கள் தாயமார்கள்கண்டால ஏறறுக் கொளளாமல் பழிபபார்கள இது தகாத செயல என்று நீ நினையாமல மலர்கள நிறைநத குருநத மரததின மேல ஏறியிருக்கினறாய நீ வேண்டியதை எலலாம கொடுபபோம் பலரும் காணாதவாறு போய விடுவோம் எங்கள படடாடைகளைக் கொடுததருள்க 23

பரகக விழிததெஙகும நோககிப
பலாகுடைந தாடும சுனையில
அரககநில லாகணண நீரகள
அலமரு கினறவா பாராய
இரககமே லொனறு மிலாதாய!
இலஙகை யழிதத பிரானே
குரககர(சு) ஆவ(து) அறிநதோம
குருநதிடைக கூறை பணியாய 24

காலைக கதுவிடு கினற
கயலொடு வாளை விரவி,
வேலைப பிடிததெனனை மாரகள
ஓடடி லெனனவிளை யாடடோ?
கோலச சிறறாடை பலவுங
கொணடுநீ யேறி யிராதே
கோலம கரிய பிரானே!
குருநதிடைக கூறை பணியாய 25

தடததவிழ தாமரைப பொயகைத
தாளகளெம காலைக கதுவ
விடததேள எறிநதாலே போலே
வேதனை யாறறவும படடோம
குடததை யெடுததேற விடடுக்
கூததாட வலலஎங கோவே
படிறறையெல லாமதவிா்(து) எஙகள
படடைப பணிததரு ளாயே 26

சிறிதும் இரக்கமறறவனே! இலஙகையை அழிதத தலைவனே! நீ எஙகள ஆடைகளைக் கவாநது கொண்டதால, பலரும குடைநது நீராடும் இசசுனையில நாஙசள் நாறபுறமும் நனறாக விழிததுப பார்த்துக் கொணடு, அடகக முடியாது தளுமபும கண்ணீருடன் நிறபதைப பாராய நீ குரஙகுகளின அரசன் எனபதை அறிந்தோம குருநத மரததின மீதுள்ள ஆடைகளைக் கொடுததருளக 24

அழகிய கரிய திருமேனியை உடைய தலைவனே! கயல் மீனோடு வாளை மீனும சேர்நது எஙகள் காலகளைக கடிக்கினறன நாங்கள் குரல கொடுததால கையில வேலுடன் எங்கள் தமையன்மார்கள வநது உன்னைத துரத்தினால அது அழகிய விளையாட்டாய இருககும் அதனால் எஙகள் அழகிய சிறறாடைகளைக் கவர்நது கொண்டு இன்னும் நீ மரத்தில ஏறியிராமல், குருநத மரத்தில உளள ஆடைகளைக் கொடுத்தருளக 25

குடததைத் தூக்கி ஆகாயத்தில எறிந்து குடக்கூதது ஆடிய எங்கள் தலைவனே! பெருமையுடன மலர்கின்ற தாமரைக் குளததில தாமரைத தண்டின் முடகள் எஙகள் காலைக் குததுவதால, நஞ்சு மிக்க தேள் கொட்டியது போல மிகவும துன்பபபட்டோம் நீ உன குறும்புகளை எலலாம கைவிட்டு எஙகள் பட்டாடைகளைக் கொடுததருள்க 26

நீரிலே நினறயாக் கினறோம
    நீதியல லாதன செயதாய
ஊரகம சாலவும சேயததால
    ஊழியெல லாமஉணா வானே!
ஆாவம உனககே யுடையோம
    அமமனை மாாகாணில ஒடடாா
போர விடாயஎஙகள படடைப
    பூஙகுருந தேறியி ராதே 27

மாமிமாா மககளே யலலோம
    மற்றுமிங கெலலாரும போநதாா
தூமலாக கணகள வளரத
    தொலலை இராத்துயில வானே
சேமமே லனறிது சாலச
    சிகெகன நாமிது சொனனோம
கோமள ஆயா கொழுநதே!
    குருநதிடைக கூறை பணியாய 28

கஞசன வலைவைதத வனறு
    காரிருள எலலில பிழைததது
நெஞசுதுக கமசெயயப போநதாய
    நினறஇக கனனிய ரோமை
அஞச உரபபாள அசோதை
    ஆணாட விடடிட டிருககும
வஞசகப பேயசசிபால உணட
    மசிமைமி லீ!கூறை தாராய 29

ஊழிக் காலங்கள் எலலாவறறிலும் அழியாது நினறு அனைததையும் உணாகினறவனே! நாஙகள் உனனிடததில அனபு டையவர்களாகவே இருக்கினறோம் நீ முறையறற செயல்களைச செயதாய அதனால் நாஙகள நீரில நினறு வருந்துகினறோம் ஊரோ மிகவும தொலைவில உளளது இதனை எங்கள் தாயமார் கள் கண்டால் ஒபபுக் கொளள மாட்டார்கள் எனவே மலர் நிறைநத குருந்த மரததில இனனும் ஏறிக கொண்டு இருககாமல பட்டாடைகளைக கொடுதது எங்களைப போக விடுவாயாக 27

தூயமையான தாமரை மலர் போனற கண்களை மூடிக் கொண்டு மிகப பழங்கால முதலே இரவெல்லாம் உறஙகு கினறவனே! இடையா குலததின இளங கொழுநதே உனககு மாமிமார்களின பெணகளான எங்களைத தவிர மறறவர்களும் இஙகு வந்திருக்கிறார்கள உன செயல நனமை தருவதனறு என்பதை நாஙகள மிகவும உறுதியாகச சொனனோம குருநத மரததில உளள ஆடைகளைக் கொடுததருளக 28

கம்சன உனனைக் கொலலச சூழச்சி செயத அன்று, இருள் மிகுநத இரவிலே தபபிப பிழைத்து, இன்று இங்கு நின்ற கனனிய ராகிய எங்களை நெஞ்சு நோவுமாறு செயய வந்தாய உன தாய யசோதையும நீ அஞ்சும்படி உனனை அதட்டாமல, விரும்பியபடி குறுமபு செயய விட்டிருக்கிறாள் வஞசகியாகிய பூதனை எனனும் அரக்கியின நஞ்சு கலநத பாலை உண்ட நாணமறறவனே! எங்கள ஆடைகளைக் கொடுததருள்க 29

கனனிய ரோ(டு)எஙகள நமபி
கரிய பிரானவிளை யாடடை
பொனனியல மாடஙகள சூழநத
புதுவையா கோனபடடன கோதை
இனனிசை யாலசொனன மாலை
ஈரைநதும வலலவா தாமபோய
மனனிய மாதவ னோடு
வைகுநதம புககிருப பாரே 30

இடைககுலப பெண்களுடன எஙகள தலைவனாகிய கணணன் செயத விளையாடடை, அழகிய மாளிகைகள சூழநத திருவிலலி புததூர்த தலைவா பெரியாழவாரின மகளான ஆணடாள இன்னிசையுடன சொன்ன பாடலகள் பத்தையும ஓதவலலவர்கள நிலைபெற்ற இறைவனாகிய கணணனுடன வைகுநதம புகுநது வாழ்வார்கள் 30

நான்காம திருமொழி

கலி விருததம

தெளளி யாாபலா கைதொழும் தேவனாா
வளளல மாலிருஞ சோலை மணாளனாா
பளளி கொளளுமிட இடததடி கொட்டிடக
கொளளு மாகிலநீ கூடிடு கூடலே! 31

காட்டில வேஙகடம கணண புரநகா
லாட்ட மினறி மகிழநதுறை வாமனன
ஓட்ட ரா வநதென கைபபறறித தனனொடும
கூட்டு மாகிலநீ கூடிடு கூடலே! 32

பூம கனபுகழ வானவா போறறுதற
காம கனஅணி வாணுதல தேவகி
மாம கனமிகு சீாவசு தேவாதம
கோம கனவரில கூடிடு கூடலே! 33

ஆயசசி மாாகளும ஆயரும அஞசிடப
பூதத நீளகடம பேறிப புகபபாயநது
வாயததகாளியன மேலநட மாடிய
கூதத னாாவரில கூடிடு கூடலே! 34

நான்காம் திருமொழி

கூடல் இழைததல

தெளிநத அறிவுடையோர் பலரும் வணஙகுகினற தேவனும வளளலும எனனை மணநது கொளவதறகாகத திருமாலிருஞ சோலை மலையில வநதுளளவனும ஆகிய கணணபெருமானை பள்ளி கொளளும்போது, அவன திருவடிகளைப பிடிதது விட அவன இசைவானாகில் கூடலே நீ கூடுவாயாக 33

காடு சூழ்ந்த திருவேஙகடததிலும திருககணணபுரததிலும வாட்டம் இலலாமல மகிழசசியுடன தஙகியிருககினற வாமன னாகிய கண்ணபிரான விரைநது ஓடி வநது என கைபபறறித தனனோடு சேரதது அணைததுக கொளவான எனறால கூடலே நீ கூடுவாயாக 32

மலரில வாழும் பிரமனும புகழமிகக வானவாகளும போறறுதறகுரிய பெருமகனும, அழகிய ஒளி பொருநதிய நெறறியையுடைய தேவகியின திருமகனும மிக்க புகழுடைய வாசுதேவரின தலைமை மிக்க மகனும ஆகிய கண்ணபிரான வருவான எனறால் கூடலே நீ கூடுவாயாக 33

இடைசசியர்களும் இடையர்களும அஞசி நடுங்கும்படியாக, பூக்கள் நிறைநத உயரமான கடமப மரததின மேல ஏறி, ஆழமாக புகுமபடி நீரிலே பாயந்து அஙகிருநத காளிஙகன என்ற நசசுப பாமபின் தலையின்மேல கூததாடிய கண்ணபிரான வருவதாய இருநதால கூடலே நீ கூடுவாயாக 34

மாட மாளிகை சூழமது ரைபபதி
நாடி நகதெரு வினாடு வேவகதிட (ும)
ஓடை மாமத யானை யுதைததவன
கூடு மாகிலநீ கூடிடு கு டலே!

அறற வனமரு தமமுறி யகடை
கறற வனகரு சனைவரு சனைமிற
செறற வனதிக ழுமமது ரைபபதி
கொறற வனவரில கூடிடு கூடலே!

அனறின னாதன செயசிசு பாலனும
நினற நீளமரு துமளரு தும புளளும
வெனறி வேலவிறல கஞசனும வீழமுன
கொனற வனவரில கூடிடு கூடலே

ஆவ லனபுடை யாாதம மனததனறி
மேவ லனவிரை சூழதுவ ராபதிக
காவ லனகனறு மேயததது விளையாடும
கோவ லனவரில கூடிடு கூடலே

கொணட கோலக குறளுரு வாயசெனறு
பணடு மாவலி தனபெரு வேளவியில
அணட மும்நில னுமஅடி யொனறினால
கொணட வனவரில கூடிடு கூடலே

மாடமாளிகைகள் சூழ்ந்த வடமதுரையில் நம் தெருவழியே வந்து, நெற்றிப்பட்டத்தையும் மதத்தினையும் உடைய பெரிய யானையைக் கொன்ற கண்ணபிரான் என்னைக் கூடுவானாகில் கூடலே நீ கூடுவாயாக 35

முதலும் முடிவும் அற்றவனும் மருதமரங்கள் முறியும்படி தவழ்ந்தவனும், கம்சனை வஞ்சனையால் அழித்தவனும் புகழ் பெற்று விளங்கும் வடமதுரையின் மன்னனும் ஆகிய கண்ணபிரான் வருவானாகில் கூடலே நீ கூடுவாயாக 36

அன்று தனக்குத் தீமை செய்த சிசுபாலனையும், உயர்ந்து நின்ற மருத மரங்களையும் தன்னைக் கொல்ல வந்த எருதுகளையும், நாரை வடிவில் வந்த பகாசுரனையும், வெற்றிவேலினையும் வீரத்தினையும் உடைய கம்சனையும் அழித்த கண்ணபிரான் வருவானாகில் கூடலே நீ கூடுவாயாக 37

ஆர்வமும் அன்பும் உடைய அடியார்களின் உள்ளத்திலன்றித் தங்காதவனும், மணங்கமழும் சோலை சூழ்ந்த துவாரகைக்கு அரசனும், கன்று மேய்த்து விளையாடும் இடையனும் ஆகிய கண்ணபிரான் வரில் கூடலே நீ கூடுவாயாக 38

முன்பு வாமன் வடிவில் சென்று மாவலியிடம் (மூன்றடி மண் கேட்டு) விண்ணை ஓரடியாலும் மண்ணை ஓரடியாலும் அளந்து கொண்டவன் வருவான் எனில், கூடலே நீ கூடுவாயாக 39

பழகு நானமறை யினபொரு ளாயமதம்
ஒழுகு வாரணம உயய அளிதத எம
அழக னாாஅணி ஆயசசியா சிநதையுள
குழக னாாவரில கூடிடு கூடலே

ஊடல கூடல உணாதல புணாதலை
நீடு நினற நிறைபுகழ ஆயசசியா
கூட லைககுழற கோதைமுன கூறிய
பாடல பதது மவல லாாககிலலை பாவமே

நாள்தோறும் ஓதபபடுகினற நானகு வேதஙகளின பொருளாய இருபபவனும கஜேந்திரனாகிய யானைக்கு முகதியளிதத எங்கள அழகனும், ஆயசசியா உள்ளநதுள பொருநதியிருபபவனும் ஆகிய கண்ணபிரான வரின கூடலே நீ கூடுவாயாக 40

ஊடுதலையும கூடுதலையும குறைகளை உணர்தலையும் உணாநது புணாதலையும நிலையாகவுடைய நிறைநத புகழ மிகக ஆயசசியாகள இழைதத கூடலைப பறறி அழகிய கூநதலையுடைய ஆண்டாள பாடிய பாடல்கள பததினையும் வல்லவர்களுககுப பாவம இலலை 41

ஐநதாம திருமொழி

மனனு பெருமபுகழ மாதவன மாமணி
வணணன மணிமுடி மைநதன
தனனை உகநதது காரண மாகஎன
சஙகிழக குமவழக குணடே
புனனை குருககததி ஞாழல செருநதிப
பொதுமபினில வாழும குயிலே!
பனனிளப போதும இருநது விரைநறதன
பவளவா யனவரக கூவாய 42

வெளளை விளிசங(கு) இடஙகையிற கொணட
விமலன எனககுருக காடடான
உளளம புகுநதெனனை நைவிததது நாளும
உயிரபெயது கூததாடடுக காணும
களளவிழ செணபகப பூமலா கோதிக
களிததிசை பாடுங குயிலே!
மெளள இருநது மிழறறி மிழறறாதென
வேஙகட வனவரக கூவாய 43

ஐந்தாம் திருமொழி

கண்ணன வரக கூவுமாறு குயிலை வேண்டுதல

புன்னை, குருக்கத்தி, ஞாழல, செருந்தி முதலிய மரங்கள் அடர்ந்த சோலையில வாழும் குயிலே! நிலைத்த பெரும்புகழ் உடைய மாதவனும், நீலமணி போன்ற நிறமுடையவனும், மணிகள் பதித்த முடியை உடையவனும ஆன கண்ணனை நான் விரும்பிய காரணத்தால என சங்கு வளையலகளை இழத்தல முறையோ? நீ அவன திருப்பெயர்களைப பலமுறை சொல்லி எப்போதும் நீங்காமல இருந்து எனக்குரிய பவளம் போன்ற வாயினையுடைய கண்ணன் வருமாறு விரைந்து கூவுவாயாக 42

தேனொழுகும் செண்பக மலரைச் கோதி மகிழ்ந்து இசை பாடும் குயிலே! வெண்மை நிறமுடையதும சிறந்த ஓசையுடையதுமான சங்கினை இடது கையில ஏந்திய விமலனாகிய கண்ணன, தன் வடிவினை எனக்குக் காட்டாமல், என் உள்ளத்தில புகுந்து ஒவவொரு நாளும் உயிர் கொடுத்துத் துன்பம் தந்து, நான கூத்தாடி வருந்துவதைப பார்ப்பதையே தொழிலாகக் கொண்டுள்ளான் ஆதலால நீ மெள்ள இருந்து, தவறாக எதுவும் கூறாமல உன் மழலைச சொலலால என் துன்பத்தை எடுத்துச சொல்லி எனக்குரிய வேங்கடவன வருமாறு கூவுவாயாக 43

மாதலி தோமுனபு கோலகொளள மாயன
இராவணன மேலசர மாரி
தாயதலை யறறறறு வீழக தொடுதத
தலைவன வரவெஙகுங காணேன
போதலா காவில புதுமணம நாறப
பொறிவணடின காமரங கேட(டு)உன
காதலி யோடுடன வாழகுயி லே!என
கருமாணிக கமவரக கூவாம 44

எனபுரு கியின வேலநெடுங கணகள
இமைபொருந தாபல நாளும
துனபக கடலபுககு வைகுநதன எனபதோா
தோணி பெறாதுழல கினறேன
அனபுடை யாரைப பிரிவுறு நோயது
நீயும அறிதி குயிலே!
பொனபுரை மேனிக கருடகக கொடியுடைப
புணணிய னைவரக கூவாய 45

மெனனடை யனனம பரநது விளையாடும
விலலிபுத தூாஉறை வானதன
பொனனடி காணபதோா ஆசையி னாலஎன
பொருகயற கணணிணை துஞசா
இனனடி சிலலொடு பாலமு தூடடி
எடுதத என கோலகக கிளியை
உனனொடு தோழமை கொளளுவன குயிலே!
உலகளந தானவரக கூவாய 46

பூக்கள் மலர்கின்ற சோலையில புதுமணம் கமழ, அழகிய வண்டுகள் பாடுகின்ற 'சீகாமரம்' என்ற இனிய இசையினைக் கேட்டுக் கொண்டு உன் காதலியுடன் கூடிவாழும் குயிலே! முன்பு மாதலி தேர் செலுத்த, வஞ்சகனான இராவணனின உணமைத தலைகள் அற்றற்று விழும்படி அவன்மீது அமபு மழை பொழிந்த என் தலைவன் வருவதை எங்கும் காணேன் ஆதலால நீ என் கருமாணிக்கம் வரக கூவுவாயாக 44

குயிலே! என் எலும்புகள் உருகின வேல் போலக் கூர்மை யுடைய நீண்ட கண்களும் உறங்கவில்லை பல நாட்களாகத துன்பக கடலில புகுந்து, கரை ஏறுவதற்கு வைகுந்தன் என்ற ஓர் ஓடம் கிடைக்கப பெறாமல் வருந்துகின்றேன் அன்புடையவா களைப பிரிவதால் வரும் துன்பத்தினை நீயும் அறிவாய பொன் போன்ற மேனியினையுடைய கருடனைக் கொடியாகக் கொண்ட புண்ணியனாகிய கண்ணன வரக கூவுவாயாக 45

மென்மையான நடையினையுடைய அன்னங்கள் பரவி விளையாடும் திருவில்லிபுததூரில வாழும் கண்ணனுடையஅழகிய திருவடிகளைக் காணும் விருப்பததினால, போர் செய்கின்ற கயல் மீனகளைப போன்ற என் கண்கள் இரண்டும் உறங்க மாட்டா சர்க்கரைப பொங்கலும் பாற்சோறும் ஊட்டி அன்புடன வளர்தத என் அழகிய கிளியை உன்னோடு தோழமை கொள்ளச செய்வேன எனவே நீ உலகளந்த கண்ணன் வரும்படிக் கூவுவாயாக 46

எததிசை யுமஅம ராபணிந தேததும
இருடிகே சனவலி செயய
முததனன வெணமுறு வலசெயய வாயும
முலையும அழகழிந தேனநான
கொதநலா காவில மணிததடம கணபடை
கொளளும இளஙகுயி லே!என
தததுவ னைவரக கூகிறறி யாகில
தலையலலால கைமமா றிலேனே 47

பொஙகிய பாறகடல பளளிகொள வானைப
புணாவதோா ஆசையி னாலஎன
கொஙகை கிளாநது குமைததுக குதுகலித
தாவியை ஆகுலஞ செயயும
அஙகுயி லே!உனக கெனன மறைநதுறை(வு)
ஆழியும சஙகுமொண தண்டும
தஙகிய கையவ னைவரக கூவிலநீ
சாலத தருமம பெறுதி 48

சாஙகம வளைய வலிககும தடககைச
சதுரன பொருதத முடைபன
நாஙக(ள)எம இலலிருந(து) ஒட்டிய கசசஙகம
நானும அவனும அறிதும
தேஙகனி மாமபொழில செநதளிா கோதும
சிறுகுயி லே!திரு மாலை
ஆஙகு விரைநதொலலைக கூகிறறி யாகில
அவனைநான செயவன காணே 49

மலர்கள் கொத்துக் கொத்தாய மலர்ந்துள்ள சோலையில் அழகிய இடத்தில உறங்கும் இளங்குயிலே! எல்லாத் திசைகளிலும் இருந்து தேவர்கள வணங்கிப போற்றும திருமால் என்னிடம் வராமல என்னைத் துன்புறுத்துவதால், முத்துப போன்ற வெண் மையான பற்களையுடைய சிவந்த வாயும் முலையும் அழகு அழிந்தவள ஆனேன மெயப பொருளாகிய கண்ணன என்னிடம் வருமபடி நீ கூவுவாயானால், நான உனக்குச் செயயும் கைமமாறு தலை வணங்கிய பணிதலேயன்றி வேறொன்று மில்லை 47

அழகிய குயிலே! நீ என் கண்ணிற்படாமல் மறைந்து வாழவதால உனக்கு என்ன பயன் உண்டு? அலைகள் பொங்கி யெழும் பாற்கடலில் பள்ளி கொள்ளும் கண்ணனைக் கூடியணைத துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆசையால என முலைகள பருத்துப புடைத்து ஆரவாரம செயது என உயிரை வாட்டும சக்கரமும சங்கும் தண்டும் ஏந்திய கைகளையுடைய கண்ணன் வரும்படிக் கூவினால் நீ புண்ணியம் மிகுதியாகப பெறுவாய 48

மாந்தோப்பில இனிய கனிகளைத் தின்று, அவை திகட்டு மெனில்செந் தளிர்களைக் கோதும் சிறு குயிலே! சாரங்கமென்னும் வில்லினை வளைக்கின்ற பெரிய கைகளையும் ஆற்றலையும சிறந்த பொருததத்தையும் உடையவனாகிய திருமாலும நானும் எங்கள வீட்டிலிருந்து செயது கொண்ட ஒப்பந்தத்தை நானும அவனும் அறிவோம் நீ மிக விரைந்து அங்கே சென்று அவன என்னிடத்து வரும்படிச கூவுவாயானால், நான் அவனை என்ன செயவேன என்பதைக் காண்பாய 49

பைஙகிளி வணணன ஸ்ரீதரன எனபதோா
பாசத தகபபட டிருநதேன
பொஙகொளி வணடி ரைக குமபொழில வாழகுயி
லே!குறிக கொணடிது நீகேள
சஙகொடு சககரத தானவரக கூவுதல
பொனவளை கொணடு தருதல
இஙகுளள காவினில வாழக கருதில
இரணடததொன றேலதிணணம வேண்டும 50

அனறுல கமஅளந தானை யுகநதடி
மைககண் அவனவலி செயய
தெனறலுந திஙகளும ஊடறுத தெனனை
நலியும முறைமை யறியேன
எனறுமஇக காவில இருநதிருந தெனனைத
ததாததாதே நீயும குயிலே
இனறுநா ராயண னைவரக கூவாயேல
இஙகுததை நினறும துரபபன 51

விணணுற நீணடடி தாவிய மைநதனை
வேறகண மடநதை விருமபி
கணணுற வெனகடல வணணனைக கூவு
கருஙகுயி லே! எனற மாறறம
பணணுறு நானமறை யோாபுது வைமனனன
படடாபி ரானகோதை சொனன
நணணுறு வாசக மாலைவல லாாஙமோா
நாராய ணாயவென பாரே 52

மிகுந்த ஒலியினையுடைய வண்டுகள் பாடும் சோலையில வாழும குயிலே! நான் சொலவதைக கவனமாகக் கேள நான, பசுமையான சிளி போனற நிறததையுடையவனாகிய திருமால எனனும் ஒரு வலைக்குள சிககியவள ஆனேன் நீ இச்சோலையில வாழக கருதினால சங்கும சக்கரமும ஏநதிய திருமால வரக் கூவுதல அலலது என பொன் வளையலைக் கொணடு வநது தருதல ஆகிய இரணடினுள ஒனறினை உறுதியாகச செயய வேணடும் 50

குயிலே! அனறு உலகம அளநத திருமாலை விருமபி அவனுக்கு அடிமையானேன அவன எனக்கு அருள செயயாமல துனபுறுதது வதால, தெனறலும திங்களும இடையில வநது எனனை வாடடும தனமையினை அறியாமல இருககிறேன் நீயும் இச் சோலையில என்றும இருநது கொண்டு (அவன் வரக் கூவாமல) என்னை வருததாதே நீ இன்று நாராயணன் வரக கூவாவிடடால உன்னை இங்கிருந்து துரததி விடுவேன் 51

வானுற வளர்நது விண்ணையும் மண்ணையும அளநத திருமாலை, வேல போன்ற கணகளையுடைய மடந்தை விரும்பி, ‘கடல வணணன் என் கண்முன் வரக கூவுவாய கருங குயிலே என்பதை, இசையோடு பொருநதிய நான்கு வேதங களையும் ஓதும் வைணவாகள் வாழும் திருவிலலிபுததூாத தலை வராகிய படடர் பிரானின மகளாகிய ஆண்டாள் பாடிய விருபபத திற்குரிய சொல் மாலையினை ஓத வலலவர்கள் எபபோதும் ‘நமோ நாராயணாய என்று திருமாலின் திருமுன் சொலலிக் கொண்டிருக்கும் பேறு பெறுவர் 52

ஆறாம திருமொழி

கலி விருததம

வாரணம ஆயிரம சூழ வலமசெயது
நாரண நமபி நடககினறா னெனறெதிா
பூரண பொறகுடம வைததுப புறமெஙகும
தோரணம நாட்டக கனாககணடேன தோழீ!நான 53

நாளை வதுவை மணமெனறு நாளிடடு
பாளை கமுகு பரிசுடைப பநதறகீழ
கோளரி மாதவன கோவிநதன எனபானஓா
காளை புகுதக கனாககணடேன தோழீ!நான, 54

இநதிர னுளளிட தேவா குழாமெலலாம
வநதிருந தெனனை மகடபேசி மநதிரிதது
மநதிரக கோடி யுடுததி மணமாலை
அநதரி சூட்டக கனாககணடேன தோழீ!நான 55

நாறறிசைத தீாததம கொணாநது நனிநலகி
பாாபபனச சிட்டாகள பலலா ரெடுததேததி
பூபபுனை கணணிப புனிதனோ டெனறனனை
காபபுநாண கட்டக் கனாககணடேன தோழீ!நான 56

ஆறாம் திருமொழி

தன்னை மாயவன் மணஞ்செய்து கொள்வதாகக் கண்ட கனவைத் தோழிக்கு உரைத்தல்

தோழீ! ஆயிரம் யானைகள் சூழ்ந்து வர, ஊர்வலமாகக் கண்ணன் நடந்து வருகிறான் என்று எதிர்கொண்டு அழகிய நிறை குடங்களை வைத்து, ஊர்ப்புறம் எங்கும் தோரணக் கம்பங்கள் நடுவதாக நான் கனவு கண்டேன் 53

தோழீ! நாளைக்குத் திருமணம் என்று குறித்து பாளைகளையுடைய பாக்கு மரங்கள் நட்ட அழகிய பந்தலின்கீழ் ஆற்றல் வாய்ந்த சிங்கத்தைப் போன்ற கண்ணன் என்னும் காளை புகுவதாக நான் கனவு கண்டேன் 54

தோழீ! இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் கூட்டமெல்லாம் வந்திருந்து, என்னைப் பெண் பேசி ஆராய்ந்து முடிவு செய்வதாகவும் கண்ணனின் தங்கையாகிய துர்க்கை எனக்குத் திருமணப் புடவையை உடுத்தி மணமாலை சூட்டுவதாகவும் நான் கனவு கண்டேன் 55

தோழீ! பார்ப்பனப் பெரியவர்கள் பலர், நான்கு திசைகளிலிருந்தும் புண்ணிய தீர்த்தங்களைக் கொண்டு வந்து நன்றாகத் தெளித்து இசையுடன் பாடி, மலர்மாலை சூடிய தூயவனாகிய கண்ணனுக்கும் எனக்கும் காப்புக் கயிறு கட்டுவதாக நான் கனவு கண்டேன் 56

கதிரொளி தீபம கலச முடனேநதிச
சதிரிள மஙகையா தாமவந தெதிாகொளள
மதுரையாா மனனன அடிநிலை தொடடுளஙகும
அதிரபபுகுதக கனாககணடேன தோழீ! நான 57

மததளம கொடட வரிசஙகம நினறூத
முததுடைத தாமம நிரைதாழநத பநதறகீழ
மைததுனன நமபி மதுசூதன வநது எனனைக
கைததலம பறறக கனாககணடேன தோழீ! நான 58

வாயநலலாா நலல மறையோதி மநதிரததால
பாசிலை நாணற படுததுப பரிதிவைதது
காயசின மாகளி றனனானென கைபபறறித
தீவலம செயயக கனாககணடேன தோழீ! நான 59

இமமைககும ஏழேழ பிறவிககும பறறாவான
நமமை யுடையவன நாராய ணனநமபி
செமமை யுடைய திருககையால தாளபறறி
அமமி மிதிககக கனாககணடேன தோழீ! நான 60

தோழீ! நடனமாடும் அழகிய இளமங்கையா சூரியனைப போல ஒளி வீசும் விளககுகளையும கலசஙகளையும ஏநதியவாறு வநது வரவேறக, வடமதுரை மன்னனாகிய கணணன அடிநிலை அணிநது எங்கும் அதிர நடநது வருவதாக நான கனவு கணடேன் 57

தோழீ! மததளம் கொடடவும் அழகிய சங்குகள் முழஙகவும் முதது மாலைகளின வரிசைகள தொஙகிய பநதலினகீழ் மைததுன முறைமையினையுடைய தலைவனாகிய கண்ணன வநது என் கையினைப பறறுவதாக நான கனவு கண்டேன் 58

தோழீ! ஓதுவதில வல்லவர்கள நல்ல வேதஙகளை ஓதி மநதிரம சொலலிப பசுமையான இலைகளையுடைய நாணற புலலை நெருபபைச சுறறிலும வைதது, சமிததுக்களையிடடு வளர்தத தீயினை, அழிக்கினற சினம மிகுநத பெரிய ஆண யானை போனற கண்ணன என கையைப பிடிததுக கொண்டு வலம் வருவதாக நான் கனவு கணடேன் 59

தோழீ! இபபிறவிக்கும் இனி வருகினற ஏழேழ் பிறவிக்கும் நமக்குத் துணையாக இருக்கினறவனும, நம் தலைவனும், நாராயணனும ஆன கணணன் தன்னுடைய சிவநத அழகிய கைகளால் என காலைப பிடிதது அம்மியை மிதிக்கச செயவதாக நான கனவு கண்டேன 60

வாசிலை வாளமுகத தெனனைமாா தாமவநதிட(டு)
எரிமுகம பாரித தெனனைமுன னேநிறுததி
அரிமுகன அசசுதன கைமமேலென கைவைததுப
பொரிமுகா தட்டக கனாககணடேன தோழீ!நான 61

குஙகுமம அபபிக குளிாசாந்தம மட்டிததுு
மஙகல வீதி வலமசெயது மணநீா
அஙகவ னோடும உடனசென்றங கானைமேல
மஞசன மாட்டக கனாககணடேன தோழீ!நான 62

ஆயனுக காகததான சணட கனாவினை
வேயா புகழவிலலி புததூாககோன கோதைசொல
தூய தமிழமாலை ஈரைநதும வலலவா
வாயுநன மககளைப பெறறு மகிழவரே 63

தோழீ! அழகிய வில போனற புருவததினையும் ஒ!! பொருநதிய முகததினையும உடைய என தமையனமார்களை வந்து, தீயினை நனகு எரியச செயது எனனை முனனே நிறுத்தி நரசிம்மன, அசசுதன் என்னும பெயர்களையுடைய கண்ணனின் கைமேல என கையை வைதது நெறபொரியை அள்ளியிடுவதாக நான கனவு கண்டேன் 61

தோழீ! குங்குமக் குழம்பையும் குளிர்நத சநதனத்தையும உடம்பின்மீது பூசி, அலங்கரிக்கப பெறற வீதியில் நறுமண நீரினை ஊர்வலமாகக் கொண்டு வர அபபோது நான கண்ணனோடு யானைமீது அமர்நது செலல, எங்கள இருவரையும் ஒனறாக நிறுதது மஞசன நீராட்டுவதாக நான் கனவு கண்டேன 62

வேயர்கள் புகழும திருவில்லிபுததூாத் தலைவராகிய பெரியாழவாரின மகள் கோதை, கண்ணனை மணம் செயது கொணடதாகத தான் கணட கனவினைக கூறுகினற தூய தமிழ மாலையான பததுப பாடலகளையும ஓதவலலவர்கள், தங்கள மனததுக்கிசைநத மக்களைப பெறறு மகிழவார்கள் 63

எ.—4

ஏழாம் திருமொழி

தரவு கொசசகக கலிபபா

கருபபூரம நாறுமோ கமலபபூ நாறுமோ
திருபபவளச செவவாயதான திததித திருககுமோ
மருபபொசிதத மாதவனறன வாயசசுவையும நாறறமும
விருபபுறறுக கேடகினறேன சொலஆழி வெணசஙகே! 64

கடலிற பிறநது கருதாது பஞசசனன
உடலில வளாநதுபோய ஊழியான கைததலத
திடாரில குடியேறித தீய வசுரா
நடலைப படமுழஙகும தோறறததாய நறசஙகே! 65

தடவரையின மீதே சரறகாலச சநதிரன
இடையுவா விலவந தெழுநதாலே போலநீயும
வடமதுரை யாாமனனன வாசுதே வனகையில
குடியேறி வீறறிருநதாய கோலப பெருஞசஙகே! 66

சநதிர மணடலமபோல தாமோ தரனகையில
அநதரம ஒனறினறி யேறி யவனசெவியில
மநதிரம கொளவாயே போலும வலமபுரியே!
இநதிரனும உனனோடு செலவததுக கேலானே 67

ஏழாம் திருமொழி

திருமாலின் கையிலுள்ள சங்கினைப் புகழ்தல்

கடலில் தோன்றிய வெண்சங்கே! குவலயா பீடம் என்னும் யானையின் கொம்பினை ஒடித்து அழித்த கண்ணனுடைய வாயின் சுவையினையும் மணத்தினையும் அறிந்து கொள்ளும் விருப்பத்துடன் கேட்கின்றேன் அவனுடைய அழகிய பவழம் போன்று சிவந்த வாய் பசசை கருப்பூரத்தின் மணம் வீசுமோ? செந்தாமரை மலரின் மணம் வீசுமோ? தித்திப்பாய் இருக்குமோ? சொல் 64

நல்ல சங்கே! நீ கடலில் பிறந்து, பஞ்சசனன் என்னும் அரக்கனுடைய உடலுக்குள் வளர்த்ததனைக் கருதாமல அங்கிருந்து சென்று, ஊழி முதலவனாகிய கண்ணனின் கைத்தலத தில் குடிபுகுந்து கொடிய அசுரர்கள் வருந்தும்படி முழங்கும் தோற்றத்தினைப் பெற்றிருக்கிறாய் 65

அழகிய பெரிய சங்கே! மழைக் காலத்துப் பௌர்ணமியன்று நள்ளிரவில் பெரிய மலையின்மீது சந்திரன் தோன்றியது போல, நீயும் வடமதுரை மன்னன் வாசுதேவனாகிய கண்ணன் கையில குடிபுகுந்து வீற்றிருந்தாய் 66

வலம்புரிச சங்கே! குளிர்ந்த சந்திரனைப் போல, தாமோதர னாகிய கண்ணன் கையில் சற்றும் பிரியாமல் அமர்ந்து, அவன் திருச்செவியில் உபதேசம் செய்பவனைப் போல உள்ளாய் அதனால்,செல்வத்தில இந்திரனும் உனக்கு ஒப்பாக மாட்டான் 67

உனனோ டுடனே யொருகடலில வாழவாரை
இனனார இனையாரென றெண்ணுவா ரிலலைகாண
மனனாகி நினற மதுசூதன வாயமுதம
பனனாளும உணகினறாய பாஞசசன னியமே! 68

போயததீரதத மாடாதே நினற புணாமருதம
சாயததீரததான கைததலததே யேறிக குடிகொணடு
சேயததீரதத மாயநினற செஙகணமால தனனுடைய
வாயததீரததம பாயநதாட வலலாய வலமபுரியே! 69

செஙகமல நாணமலாமேல தேனுகரும அனனமபோல
செஙகட கருமேனி வாசுதே வனுடைய
அங்கைத தலமேறி அனன வசஞசெயயும
சங்கரையா! உனசெலவம சால வழகியதே! 70

உணபது சொலலில உலகளநதான வாயமுதம
கணபடை கொளளில கடலவணணன கைததலததே
பெணபடையாா உனமேல பெருமபூசல சாறறுகினறாா!
பணபல செயகினறாய பாஞசசன னியமே! 71

பாஞ்ச சன்னியமே! நீ பிறந்து வாழ்ந்த கடலில் உன்னுடன் வாழும் மற்ற உயிர்களின் தன்மைகளை மதித்துப் போற்று வாரில்லை ஆனால் நீயோ உயிர்களுக்கெல்லாம் அரசனாகிய மதுசூதனின் வாயமுதத்தை நாள்தோறும் உண்ணும் சிறப்பி னைப் பெற்றிருக்கின்றாய் 68

வலம்புரிச் சங்கே! நீ நெடுந்தூரம் சென்று கங்கை முதலிய தீர்த்தங்களில் நீராடாமலேயே, மருத மரங்களைச் சாய்த்து முறித்து இழுத்தவனாகிய கண்ணனுடைய கையிலே குடியேறி, மிகவும் தூயவனாய் நின்ற அவனுடைய வாயத் தீர்த்தத்தில் பாயந்தாடும் பேறு பெற்றிருக்கின்றாய் 69

செந்தாமரை மலரிலுள்ள தேனைப் பருகும் அன்னப் பறவை போல சிவந்த கண்களையும் கரிய திருமேனியையும் உடைய கண்ணனின் சிவந்த கையில் அமர்ந்து கொண்டு, அவன் திருவாயமுதம் உண்ணும் சங்குகளின் தலைவனே! நீ பெற்ற பேறு மிகவும் சிறப்புடையதாகும் 70

பாஞ்ச சன்னியமே! நீ உண்பதோ உலகளந்த திருமாலின் வாயமுதம் உறங்குவதோ அவன் கையகத்தில் இவற்றை விரும்பும் பெண்களுக்கு இவை கிடைக்காதவாறு நீ மட்டும் தனியே அனுபவிப்பதால் அவர்கள் உன்னை எதிர்த்துப் பெரிய ஆரவாரம் செய்கின்றார்கள் நீ பண்பு அல்லாதவற்றைச் செய கின்றாய் 71

பதினாறா மாயிரவா தேவிமாா பாாததிருபப
மதுவாயில கொணடாறபோல மாதவனறன வாயமுதம
பொதுவாக வுணபதனைப புககுநீ யுணடககால
சிதையாரோ உனனோடு? செலவப பெருஞசஙகே! 72

பாஞசசன னியததைப பறபநா பனோடும
வாயநத பெருஞசுறற மாககிய வணபுதுவை
ஏயநதபுகழப படடாபிரான கோதைதமிழ ஈரைநதும
ஆயநதேதத வலலாா அவரும அணுககரே 73

கண்ணனைச சாரந்திருக்கும பெருஞ்செல்வம் படைத்த சஙகே! அவனிடம் அனபு கொணட பதினாறாயிரம தேவிமாரகள பார்ததுக் கொண்டிருக்க, எலலாரும் பொதுவாக உணபதற்குரிய அவன திருவாய அமுததநினை மதுவினை உணபது போல் நீ மட்டும் புகுந்து உண்டால உன்னோடு பகை கொள்ள மாட்டார்களோ? 72

பாஞ்சசன்னியம என்னும சங்கினைப பத்மநாபனாகிய கண்ணனோடு பொருநதிய பெருஞ்சுறறமாக்கிய வளம்மிக்க திருவிலலிபுததூரில வாழநத புகழமிகக பெரியாழவாரின திருமகளான ஆணடாள அருளிய தமிழப பாடல்கள பததினையும உணர்ந்து பாட வலலவர்கள் அனைவரும இறைவனுககு நெருக்கம உடையவாகள் ஆவார்கள் 73

எட்டாம திருமொழி

தரவு கொசசகக கலிபபா

விணணீல மேலாபபு
விரிததாறபோல மேகஙகாள!
தெணணீரபாய வேஙகடததென
திருமாலும போநதானே?
கணணீரகள முலைககுவட்டில
துளிசோரச சோர்வேனை
பெணணீரமை யீடழிககும
இதுதமககோா பெருமையே? 74

மாமுதத நிதிசொரியும
மாமுகிலகாள! வேஙகடததுச
சாமததின நிறங்கொணட
தாளாளன வாாத்தையெனனே?
காமததீ யுளபுகுநது
கதுவபபட(டு) இடைககஙகுல
ஏமததோா தெனறலிககிஙகு
இலக்காயநான இருபபேனே? 75

ஒளிவணணம வளைசிநதை
உறக்கததோ டிவையெல்லாம
எளிமையால இடடெனனை
ஈடழியப போயினவால
குளிரருவி வேஙகடததென
கோவிநதன குணமபாடி
அளியதத மேகஙகாள!
ஆவிகாத் திருபபேனே? 76

எட்டாம் திருமொழி

மேக விடு தூது

ஆகாயத்தில் நீலவிரிப்பு விரித்தது போல காணப்படும் மேகங்களே! தெளிந்த அருவிகள் பாயும் திருவேங்கடத்தில் வாழும் என் திருமாலும் உங்களோடு வந்தானா? மார்பில் கண்ணீர்த் துளிகள் பெருக வருந்தி வாடும் என் பெண் தன்மையை அடியோடு அழிக்கின்ற இக்கொடிய செயல் அவனுக்கு ஒரு பெருமை ஆகுமோ? 74

உயர்ந்த முத்துக்களாகிய செல்வத்தைப் பொழியும் கரிய மேகங்களே! திருவேங்கட மலையில் நீலவண்ணனாய் உள்ள திருமால் சொன்ன சொல் என்னாயிற்று? காமமாகிய நெருப்பு என்னுள் புகுந்து கவலிக் கொள்ள, அதனால் நள்ளிரவில் இங்குத் துன்புறுக் கிடக்கும் நான், கூடியாகக் இன்பம் தருவதாயினும் பிரிந்தாரைக் கொடுமைப்படுத்தும் தென்றலின் தாக்குதலுக்கு ஆளாவேனோ? 75

குளிர்ந்த அருவிகள் பாயும் திருவேங்கடத்தில் வாழும் என் கோவிந்தனின் புகழைப் பாடி அருளைப் பெற்ற மேகங்களே! என்னுடைய தனிமை கருதி என் அழகு நிறம், வளையல்கள் உள்ளம் உறக்கம் ஆகிய இவைகள் எல்லாம் என்னை அடியோடு விட்டுப் போயின் இன்னும் நான் என் உயிரைக் காத்துக் கொண்டிருப்பேனோ? 76

மினனாகத தெழுகினற
மேகஙகாள! வேஙகடததுத
தனனாகத திருமஙகை
தஙகியசீா மாாவறகு
எனனாகத திளஙகொஙகை
விருமபிததாம நாடோறும
பொனனாகம புல்குதறகென
புரிவுடைமை செபபுமினே 77

வானகொண்டு கிளாநதெழுநத
மாமுகிலகாள! வேஙகடததுத
தேனகொணட மலாசிதறத
திரணடேறிப பொழிவீாகாள!
ஊனகொணட வளளுகிராால
இரணியனை உடலிடநதான
தானகொணட சரிவளைகள
தருமாகில சாறறுமினே 78

சலஙகொணடு கிளாநதெழுநத
தண்முகிலகாள! மாவலியை
நிலஙகொணடான வேஙகடததே
நிரநதேறிப பொழிவீாகாள!
உலஙகுணட விளஙகனிபோல
உளமெலியப புகுநதுஎனனை
நலஙகொணட நாரணறகென
நடலைநோய செபபுமினே 79

சஙகமா கடலகடைநதான
தணமுகிலகாள! வேஙகடததுச
செஙகணமால சேவடிககீழ
அடிவீழசசி விணணபபம
கொஙகைமேல குஙகுமததின
குழமபழியப புகுந(து) ஒருநாள
தஙகுமேல எனனாவி
தஙகுமென றுரையீரே 80

உடம்பில மின்னல தோன்றுகினற மேகஙகளே! திருமகள் தஙகிய அழகிய மாாபுடன திருவேஙசடமலையில வாழும திருமாலிடம் அவர் என உடமபிலுளள இளஙகொங்கைகளை விருமபி, என அழகிய மாாபைத தழுவ வேண்டும எனறு நாளதோறும் நான ஆசை கொணடிருபபதைக கூறுஙசள 77

ஆகாயததை விழுஙகிக் கொண்டு பொங்கியெழுநத பெரிய மேகஙகளே! திருவேஙகடமலையில் தேனொழுகும மலர்கள சிதறும படியாகத் திரணடு ஏறி மழை பொழியும மேகஙகளே! சதையோடு பொருநதிய உறுதியான நகஙகளால இரணியன உடலைப பிளந்த திருமால எனனிடமிருநது பறிததுக கொண்ட வளையலகளைத தருமாறு அவனிடம சொலலுங்கள் 78

கடலநீரை முகநது கொணடு பொஙகியெழுந்த குளிர்நத மேகங்களே! மாவலியிடம் இரநது, உலகை அளந்து கொணடவனாகிய திருமால் வாழும் திருவேங்கடமலையில படாநது ஏறிச சென்று மழை பொழியும் மேகங்களே! உலங்கு எனனும் கொசு மோந்த விளாம்பழம் போல, என உடமபு மெலியப புகுந்து என அழகினைக கவர்நது கொணட நாராயணனுக்கு என மிகுநத துன்பததைச சொலலுங்கள 79

குளிர்நத மேகஙகளே! சங்குகள் நிறைநத கடலினைக கடைநதவனும திருவேங்கடத தில வாழபவனும ஆகிய திருமாலின திருவடிகளில வணஙகி அடியேன கூறும விண்ணபபமாக, என் கொங்கைகளின மீதுளள குஙகுமக குழம்பு அழியுமபடி அவன எனனிடம் ஒரு நாளாகிலும வநது தஙகினாலதான என உயிர் தங்கும் என்று சொலலுங்கள 80

காாகாலத தெழுகினற
    காாமுகிலகாள! வேஙகடததுப
போாகாலத தெழுநதருளிப
    பொருதவனாா போசொலலி
நீாகாலத(து) எருககினஅம
    பழஇலைபோல வீழவேனை
வாாகாலத தொருநாளதம
    வாசகமதந தருளாரே 81

மதயானை போலெழுநத
    மாமுகிலகாள! வேஙகடததைப
பதியாக வாழவீாகாள!
    ‘பாமபணையான வாாததையெனனே!
கதியெனறும தானாவான
    கருதா(து)ஓா பெணகொடியை
வதைசெயதான! எனனுமசொல
    வையகததாா மதியாரே 82

நாகததின அணையானை
    நனனுதலாள நயநதுரைசெய
மேகததை வேஙகடககோன
    விடுதூதில விணணபபம
போகததில வழுவாத
    புதுவையாாகோன கோதைதமிழ
ஆகதது வைததுரைபபாா
    அவரடியாா ஆகுவரே 83

திருவேங்கடமலையில காரகாலததில தோனறுகின்ற கருமேகங்களே! இராவணனோடு போர் செயத சககரவாததித திருமகனின பெயரைச் சொலலிக் கொண்டு, கோடை மழைநீர விழுவதால் உதிராநத பழுதத எருககிலை போல வீழ்நது கிடக கினற என்னை நோக்கி, நெடுங்காலம கழிததாவது ஒருநாள அவர் இனிய மொழியைக் கூறியருள மாட்டாரோ? 81

மதயானை போல தோனறிய பெரிய மேகஙகளே! திருவேஙகடமலையை இடமாகக கொணடு வாழும் மேகஙகளே! 'பாம்பினைப படுக்கையாகக் கொண்ட திருமாலின சொல என்ன, பொய்யாகிவிட்டதே! எக்காலததும் எலலோருக்கும் கதியாக இருக்கும் திருமால சிறிதும் எணணிப பார்க்காமல, கொடி போன்ற ஒரு பெண்ணை வாடடி வதைததான் என்ற பழிச்சொல்லை உலகத்தார மதிகக மாட்டார்கள அல்லவா? 82

இன்பஙகளில் குறையாத திருவிலலிபுததூரின தலைவராகிய பெரியாழவாரின திருமகளாகிய அழகிய நெறறியினையுடைய ஆண்டாள் மேகஙகளை நோக்கி நயநது பேசி, பாம்புப படுக்கை யினை யுடைய திருமாலாகிய திருவேஙகட முடையானிடம் தூது அனுப்பிச் சொன்ன விண்ணப்பமாகிய தமிழப பாடல்களை உளங்கொண்டு சொல்லுகிறவர்கள திருமாலின அடியவர்கள ஆவார்கள் 83

ஒன்பதாம் திருமொழி

கலிநிலைத் துறை

சிந்துரச் செம்பொடிப் போல்திரு
மாலிருஞ் சோலையெங்கும்
இந்திர கோபங்க ளேஎழுந்
தும்பரந் திட்டனவால்
மந்தரம் நாட்டியன் றுமது
ரக்கொழுஞ் சாறுகொண்ட
சுந்தரத் தோளுடை யான்சுழ
லையினின் றுய்துங்கொலோ? 04

போர்க்களி றுபொரும் மாலிருஞ்
சோலையம் பூம்புறவில்
தார்க்கொடி முல்லைக ளும்தவ
ளநகை காட்டுகின்ற
கார்க்கொள் பிடாக்கள் நின்றுகழ
றிச்சிரிக் கத்தரியேன்
ஆர்க்கிடு கோதோ ழி! அவன்
தார்செய்த பூசலையே 05

கருவிளை யொண்மலர் காள்! கா
யாமலர் காள்! திருமால்
உருவொளி காட்டுகின் றீர்எனக்(கு)
உய்வழக்(கு) ஒன்றுரையீர்
திருவிளை யாடுதிண் டோள்திரு
மாலிருஞ் சோலைநம்பி
வரிவளை இறப்புகுந் துவந்தி
பறறும் வழக்குளதே? 06

ஒன்பதாம திருமொழி

திருமாலிருஞ்சோலை எமபெருமானை வழிபடுதல்

அழகிய சிவந்த பொடியைப பரபபியதுபோல திருமாலிருஞ் சோலை மலை முழுவதும இநதிர கோபபபூசிகள் தோனறிப பரவிக்கிடநதன எனவே, மநதர மலையை மததாக நடடு அனறு அமுதம கடைநதெடுதத அழகிய தோளகளை யுடைய திருமாலின குழலசசி வலையிலிருநது பிழைபபோமா? 84

வீரம் மிகுநத யானைகள போரிடும திருமாலிருஞசோலை மலையிலுள்ள பூஞ்சோலையில நீண்ட கொடியிலிருக்கும முலலை மலர்களும திருமாலின் முததுப போனற பறகளின புனனகையை நினைபபூட்டுகினறன கரும பசசை நிறமுடைய இலைகளின இடையே உள்ள 'பிடா' எனனும மலர்கள எனனைக கணடு எளளி நகையாடுவதை எனனால தாஙக முடியவிலலை தோழி! அவனுடைய மாலை செயத துனபததை நான யாரிடம சொலவேன? 85

ஒளி பொருநதிய காககணம பூககளே! காயாம் பூக்களே! நீஙகள் திருமாலின திருமேனி நிறததைக் காட்டுகினறீர்கள ஆனால பிழைக்கும வழி எனக்குச சொலல மாட்டீர்கள் திருமகள் விளையாடுகின்ற அழகிய தோளகளையுடைய திருமாலிருஞ சோலை இறைவன எஙகள் இருபபிடம வநது அழகிய வளையல களை வலிநது கவாநது கொளவது முறை ஆகுமா? 86

பைமபொழில வாழகுயில காள!மயில
காள!ஒண கருவிளைகாள!
வமபக களஙகனி காள!வணணப
பூவை நறுமலாகாள!
ஐமபெரும பாதகா காள!அணி
மாலிருஞ சோலைநினற
எமபெரு மானுடை யநிறம
உஙகளுக கெனசெயவதே? 87

துஙக மலாபபொழில சூழதிரு
மாலிருஞ சோலைநினற
செஙகண கருமுகி லினதிரு
வுருபபோல மலாமேல
தொஙகிய வணடினங காள!தொடு
பூஞசுனை காள!சுனையில
தஙகுசெந தாமரை காள!எனக
கோாசரண சாறறுமினே 88

நாறு நறுமபொழில மாலிருஞ
சோலை நமபிககுநான
நூறு தடாவில வெணணெயவாய
நோநது பராவிவைததேன
நூறு தடாநி றைநத
அககார வடிசிலசொனனேன
ஏறு திருவுடை யானஇனறு
வநதிவை கொளளுஙகொலோ, 89

இனறு வநதித தனையும
அமுதுசெய திடப பெறிலநான
ஒனறுநூ றாயிர மாககொடுத
துபபினனும ஆளுமசெயவன
தெனறல மணஙகம முமதிரு
மாலிருஞ சோலைதனுள
நினற பிரானஅடி யேனமனத
தேவநது நோபடிலே 90

பசுமையான சோலையில வாழும குயிலகளே! மயிலகளே! அழகிய காககணம பூககளே! மணம பொருநதிய களாபபழங களே! அழகிய காயாம பூககளே! ஐம்பெரும பாதகாகளே! திருமாலிருஞ சோலையில் எழுநதருளியுள்ள எம்பெருமானுடைய நிறம உங்களுககு என்ன பயன் தருமோ? 87

உயர்ந்த மலாசசோலைகள் சூழநதிருககினற திருமாலிருஞ சோலை மலையில எழுநதருளியுளள சிவநத கணகளையும கரிய மேகததைப போனற நிறததையும உடைய திருமாலின் வடிவம போல மலாகளின மேல தங்கியுள்ள வணடினங்களே! நெருங்கி யிருக்கினற பூஞசுனைகளே! சுனையில உளள செந்தாமரை மலர்களே! எனக்கு ஓர் அடைககலம சொலலுங்கள 88

மணங்கமழும் சோலைகள் சூழநத திருமாலிருஞசோலை மலையில எழுநதருளியுளள இறைவனுககு நான முனபு நோநது கொணடபடி நூறு பானை வெண்ணெயும, நூறு பானை அக்கார அடிசிலும வைததுவேண்டிக் கொண்டேன பெருகுகினற செலவமுடைய திருமால இனறு வநது இவறறை உணடு அருள்வானோ? 89

தென்றல மணங்கமழும திருமாலிருஞசோலை மலையில எழுநதருளியுளள இறைவன் இன்று வநது வெணணெயும அககார அடிசிலும ஆகிய இவறறையெல்லாம அமுது செயது அருளினால, நான ஒரு பானைக்கு நூறாயிரம் பானையாகக கொடுபபேன் மேலும அவன என மனததில வநது பொருந்தி னால காலம முழுதும அடிமை செயவேன 90

காலை யெழுநதி ருநது
கரியகுரு விககணஙகள
மாலின வரவு சொலலிமருள
பாடுதல மெயமமைகொலோ?
சோலை மலைபபெரு மானதுவ
ராபதி யெமபெருமான
ஆலின இலைபபெரு மான அவன
வாாததை யுரைககினறதே 91

கோஙகல ருமபொழில மாலிருஞ
சோலையிற கொனறைகளமேல
தூஙகுபொன மாலைக ளோடுட
னாயநினறு தூஙகுகினறேன
பூஙகொள திருமுகத துமடுத
தூதிய சஙகொலியும
சாாஙகவில நாணொலி யுமதலைப
பெயவதெஞ ஞானறுகொலோ! 92

சஙதொடு காரகி லுமசுமந
துதடஙக களபொருது
வநதிழி யுமசிலம பாறுடை
மாலிருஞ சோலைநினற
சுநதர னைசசுரும பாாகுழற
கோதை தொகுததுரைதத
செநதமிழ பததுமவல லாாதிரு
மாலடி சோவாகளே 93

கரிக்குருவிக கூடடங்கள் காலையில எழுநது, 'திருமாலிருஞ் சோலை மலைப பெருமானே! துவாரகை எம்பெருமானே! ஆலிலைமேல் பளளி கொண்ட பெருமானே! எனறு திருமாலைப புகழ்நது கூறுகின்றன அவைகள் அவவாறு திருமாலின் வருகையைக் கூறி 'மருள்' என்ற பணணைப பாடுதல உண்மை ஆகக் கூடுமோ? 91

கோங்கு மரங்கள் பூததுக குலுங்குகினற சோலைகள சூழநத திருமாலிருஞசோலை மலையில உளள கொனறை மரங்களில தொங்குகின்ற பொனநிறமான மாலைகளோடு சேர்நது நானும் தொங்குகினறேன திருமால் தனனுடைய அழகிய திருவாயில வைதது ஊதும சங்கின் முழக்கமும் சாரஙகம என்னும் வில நாணின ஓசையும எனககுச் கிடைபபது எக்காலமோ? 92

சநதன மரங்களையும அகில் மரங்களையும் வெள்ளததில அடித்துச் கொணடு குளங்களை அழிததுக் கொண்டு வந்து பாயும் சிலம்பாற்றையுடைய திருமாலிருஞசோலை மலை அழகனாகிய திருமாலை, வண்டு மொயககும் கூந்தலையுடைய ஆண்டாள் தொகுத்துச் சொனன செந்தமிழ்ப பாடல பததும் வலலவர்கள் திருமாலின் திருவடி சேர்வர் 93

பததாம திருமொழி

கலிநிலைத துறை

காாகோடல பூக்காள! காாகடல
வணணனென மேலஉம்மைப
போாகோலம செயது பொா
விடுததவன எஙகுறறான?
ஆாககோ இனிநாம பூச
லிடுவது அணிதுழாயத
தாாகோடும நெஞசந தனனைப
படைககவல லேனஅநதோ! 94

மேறறோனறிப பூககாள! மேலுல
கஙகளின மீதுபோய
மேறறோனறும சோதி வேத
முதலவா வலஙகையில
மேறறோனறும ஆழியின வெஞசுடா
போலச சுடாதுஎமமை
மாறறோலைப படடவா கூடடதது
வைததுககொள கிறறிரே 95

கோவை மணாட்டி! நீயுன
கொழுஙகனி கொணடுஎமமை
ஆவி தொலைவியேல வாயழகா
தமமை யஞசுதும
பாவி யேனதோனறிப பாமபணை
யாாககுமதம பாமபுபோல
நாவு மிரணடுள வாயத்து
நாணிலி யேனுககே 96

பததாம திருமொழி

பிரிவாறறாமையால தலைவி வருநதிக கூறுதல

காரகாலததில் மலர்நதுளள காநதள மலர்களே! கருங்கடல் நிறமுடைய திருமால உஙகளைப போர்ககோலம் செயது எனமீது போரதொடுக்க அனுபபினான அவன இபபோது எங்கே இருக் கிறான? இனி நாங்கள் யாரிடம் முறையிடுவோம்? அவனுடைய அழகிய துளசி மாலையை விருமபி அது கிடைககாததால வருந தும் நெஞசினை நான பெறறுளளேன்! ஐயோ! 94

சிறந்த செங்காந்தள் மலர்களே! மேலுலகஙகளையும் கடநது சென்று சிறந்து விளஙகும் சோதியும் வேதமுதலவனும் ஆன திருமாலின வலது கையில தோனறும சக்கரததின வெமமையான ஒளிபோலச சுடாமல எங்களைத திருமாலடியாா கூட்டததில் சேர்க்க வலலவர்கள் ஆவீாகளோ? 95

கோவைக கொடியாகிய பெண்ணே! நீ உன அழகிய பழத தால் எஙகள உயிாகளைப போக்காதே! நாங்கள கோவைப பழம் போனற திருவாயினையுடைய திருமாலை எண்ணி அஞ்சு கினறோம் பாவியாகிய நான பிறநத பிறகு வெட்க மறற எனனைப பொறுததவரையில் பாம்புப படுககையையுடைய திருமாலுககும் தம்முடைய பாம்பு போல, நாக்கு இரண்டு ஆகி விட்டது 96

முலலைப பிராடடி! நீயுன
முறுவலகள கொண(டு)எமமை
அலலல விளைவியேல ஆழிநங
காய! உன அடைககலம்
கொலலை யரககியை மூககரிந
திடட குமரனார
சொலலும பொயயானால நானும
பிறநதமை பொயயனறே 97

பாடும்குயிலகாள! ஈதெனன
பாடலநல வேங்கட
நாடர நமககொரு வாழவுதந
தாலவநது பாடுமின
ஆடும கருளக கொடியுடை
யாரவந தருளசெயது
கூடுவ ராயிடில கூவிநும
பாடடுககள கேடடுமே 98

கணமா மயிலகாள! கணண
பிரானதிருக கோலமபோன(று)
அணிமா நடமபயின றாடுகின
றீரககடி வீழகினறேன
பணமா டரவணைப பறபல
காலமும பளளிகொள
மணவாளா நமமை வைதத
பரிசிது காணமினே 99

நடமாடித தோகை விரிகினற
மாமயில காள!உமமை
நடமாடடங காணப பாவியேன
நானோர முதலிலேன
குடமாடு கூததன கோவிநதன
கோமிறை செய(து)எம்மை
உடைமாடு கொணடான உஙகளுக
கினியொனறு போதுமே? 100

முலலைக் கொடியாகிய பெ ணணே! கடல போல கம்பீர முடைய நங்கையே! நீ உன மலாகளாகிய பறகளால் புன்னகை செயது எங்களைத துனபுறுத்தாதே நாங்கள் உன அடைக்கலம் சூர்பபணகை என்னும் கொடிய அரக்கியின மூக்கை இலகரு வனைக் கொணடு அறுதத சககரவர்ததித திருமகனின சொலலும் பொயயாகி விட்டால நான் பிறநததும் பொய அனறோ? 97

பாடுகின்ற குயிலகளே! இபபோது இஙகுப பாடுவது ஏன? நலல திருவேஙகடததை இடமாகக கொணடவா நமக்கு ஒரு வாழ்வு தந்தால அபபோது வநது பாடுஙகள அசைநது ஆடுகினற கருடக்கொடியையுடைய திருமால வநது அருள செயது கூடுவாரா னால், நாஙகள் உங்களைக் கூவி அழைதது உஙகள பாடடுக் களைக கேடபோம் 98

பெருமை மிக்க மயில கூடடஙகளே! கண்ணபிரான திருக்கோலம் போல வடிவு கொண்டு பயிற்சி பெற்று, அழகிய சிறநத நடனம் ஆடுகினறீர்கள் (அவவாறு ஆடாமல் இருக்கும் படி.) உஙகள் அடியில் விழுநது வணஙகுகின்றேன் படமெடுத்து ஆடுகினற பாமபுப படுக்கையின மேலே எபபோதும் பளளி கொள்ளும் தலைவர் நம்மை வைத்திருக்கும் அந்த நிலையைக் காணுஙகள் 99

தோகைகளை விரிதது நடனமாடுகினற சிறந்த மயில்களே! உஙகள் நடனததைக காணப பாவியாகிய எனக்குக் கண் இல்லை குடக் கூத்தாடுகினறவனும் கோவிந்தனும் ஆன இறைவன குறும்புகளை செயது என செல்வங்களை எலலாம் கவர்நது கொண்டான இனியும அவனைப பிரிநதிருககின்ற என் முன்னே ஆடுதல் உங்களுககுத் தகுமா? 100

மழையே! மழையே! மணபுறம

பூசியுள ளாயகினற

மெழுகூறறி னாறபோல ஊறறுநல

வேஙகடத துளநினற

அழகப பிரானாா தமமையென

நெஞசத தகபபடத

தழுவ நினறு எனனைத ததாதநிககொண(டு)

ஊறறவும வலலையே? 101

கடலே! கடலே! உனனைக

கடைநது கலசகுறுதது

உடலுள புகுநதுநின றூறல

அறுததவற(கு) எனனையும

உடலுள புகுநதுநின றூறல

அறுகினற மாயறகுஎன

நடலைகள எலலாம நாகணைக

கேசென றுரைததியே 102

நலலஎன தோழி! நாக

ணைமிசை நமபரா

செலவா பெரியா சிறுமா

னிடவாநாம செயவதென?

விலலி புதுவை விடடுசித

தாதஙகள தேவரை

வ ல பரிசு வருவிபப

ரேலஅது காணடுமே 103

ஓ மேகமே! மண்ணை வெளியிலே பூசி உள்ளே மெழுகினை உருகுகி ஊற்றுவது போலப பொழிகின்ற திருவேங்கடமலையில நின்ற திருக்கோலததில் உள்ள அழகராகிய திருமாலை என மனத்துள வந்து தங்கச செய்து நான தழுவும படியாக என்னை அவருடன நெருக்கி வைததுககொண்டு பொழியவும செய வாயோ? 101

ஓ, கடலே! உன்னைக் கடைந்து கலககி உன உடலுக்குள புகுந்து உன ஊற்றினை அழிததவனும் என் உடலுள புகுந்து என உயிரை அழிக்கின்றவனும் ஆன திருமாலுககு அவன பாம்புப படுககையை நெருங்கிச சென்று என துன்பங்களை எலலாம் சொலல வேண்டுகிறேன 102

என நலல தோழியே! பாமபுப படுககையில் உள்ள நம தலைவர் மிருநதசெலவம உடையவர் எலலோருக்கும பெரியவா கிறுமையுடைய மனிதாகளாகிய நாம என்ன செயயமுடியும்? திருவிலலிபுத்தூரின தலைவரான பெரியாழவார் தமககு இயன்ற முறையில திருமாலை வரவழைப்பாரானால காண்போம் 103

பதினோராம திருமொழி

தரவு கொசசகக கலிபபா

தாமுகககும தமகையில சஙகமே போலாகவோ
யாமுகககும எஙகையில சஙகமும ஏநதிழையீா
தீமுகததது நாகணைமேல சேகும திருவரஙகா
ஆ!முகததை நோககாரால அமமனே! அமமனே! 104

எழிலுடைய அமமனைமீா! எனனரஙகத தினனமுதா
குழலகா வாயழகா கணணழகா கொபபூழில
எழுகமலப பூவழகா எமமானாா எனனுடைய
கழலவளையைத தாமும கழலவளையே யாககினரே! 105

பொஙகோதம சூழநத புவனியும விணணுலகும
அஙகாதுஞ சோராமே யாளகினற எமபெருமான
செஙகோ லுடைய திருவரஙகச செலவனாா
எஙகோல வளையால் இடாதீாவ ராகாதே? 106

மசசணி மாட மதிளரஙகா வாமனனாா
பசசைப பசுநதேவா தாமபணடு நீரேறற
பிசசைக குறையாகி எனனுடைய பெயவளைமேல
இசசை யுடையரேல இததெருவே போதாரே? 107

மாயவன செயகைககு மனம பொறாது
தலைவி வருநதிக கூறுதல

சிறந்த அணிகலனகளை உடையவாகளே! நான விரும்பி என கையில அணிநதிருக்கும் சஙகு வளையலகள, திருமால விரும்பித தன கையில வைததிருக்கினற சஙகிறகு ஒபபாகாவோ? ஐயோ! கொடிய முகததினை யுடைய பாமபுப படுககைமேல கிடக்கும திருவரஙகா என முகததைப பாாககவிலலையே! அமமா! அமமா! 104

அழகு மிக்க தாயமாாகளே! திருவரஙகததில எனக்கு இனிய அமுதமாக இருபபவா திருக்குழலழகா, சிவநத வாயழகா, திருக்கண்ணழகா, திருவுநதியில தோனறிய தாமரை மலாழகா எ ன தலைவா, என்னுடைய வளையலைக் கழலும் வளையாகவே ஆக்கிவிட்டாரே! 105

பொஙகுகின்ற கடல் சூழநத மண்ணுலகையும் விண்ணுலகையும் அஙகு ஒரு குறையும இல்லாதபடி ஆள்கின்ற எமபெருமான, செஙகோல ஏந்திய திருவரஙகச செல்வா, என் அழகிய வளையலைக் கொணடதால் தம துனபம நீஙகப பெற்றாரோ? 106

மாடஙகளையும் மதிலகளையும் உடைய திருவரஙகததில எழுந்தருளியிருபபவா வாமன அவதாரம செயதவா, தூய பசுமை நிறமுடைய தேவா, தாம் முனபு மாவலியிடம நீரேறறுப பெறற பிசசை குறைவுடையது என்று கருதி, அககுறை தீாபபதற காக என வளையல மீது விருபபம கொணடவரானால இததெரு வழியே வரமாட்டாரோ? 107

பொலலாக குறளுருவாயப பொறகையில நீரேறறு
எலலா வுலகும அளநதுகொணட எமபெருமான
நலலாகள வாழும நளிாஅரஙக நாகணையான
இலலாதோம கைபபொருளும எயதுவான ஒததுளனே 108

கைபபொருளகள முனனமே கைககொணடாா காவிரிநீா
செயபபுரள வோடும திருவரஙகச செலவனாா
எபபொருடகும நினறாாகரும எயதாது நானமறையின
சொறபொருளாய நினறாாஎன மெயபபொருளும கொணடாரே 109

உணணா(து) உறஙகா(து) ஒலிகடலை யூடறுததுப
பெணணாககை யாபபுணடு தாமுதற பேதெலலாம
திணணாா மதிளசூழ திருவரஙகச செலவனாா
எணணாதே தமமுடைய நனமைகளே எணணுவரே 110

பாசிதூாத துககிடநத பாாமகடகுப பணடொருநாள
மாசுடமபில நீாவார மானமிலாப பனறியாம
தேசுடைய தேவா திருவரஙகச செலவனாா
பேசி யிருபபனகள போககவும பேராவே 111

மிகுந்த அழகினையுடைய குறள் வடிவில வந்து தன அழகிய கையில நீரேறறு எல்லாவுலகங்களையும் அளந்து பெறறுக கொண்ட எமபெருமான, நலலோர்கள வாழுகி ற குளிர்ச்சி பொருநதிய திருவரங்கததில பாமபணையில எழுந்தருளி யுள்ளவன், தனனையனறி வேறு துணையிலலாத எமககு ஐபை பொருளையும் பெறுபவனைப போல உளளான 108

முனபே என கைபபொருளகளைக் கொண்டவர், காவிரி நீர் வயலகளில் புரண்டு ஒடும வளமுடைய திருவரஙகச செலவா எநதப பொருளுக்கும எளியரான நினறு எவவளவு அறிவுடையரா யினும் அனபிலலாதவர்க்குக் கிடைககாதவரான நான்கு வேதஙகளின் சொற்பொருளாய நினறவா, என மெயப பொருளாம் உயிரையும கைககொண்டவா 109

உறுதியான மதில சூழநத திருவரஙகததில எழுநதருளி யிருக்கும செலவா சீதைப பிராட்டியின திருமேனி அழகில கட்டுணடு, அவள பிரிவால உணணாமலும உறஙகாமலும இருந்து கடலை இரு கூறாகிச சேது அணைகட்டிய தாம அடைநத துனபத்தையெலலாம் எணணாமல் தமமுடைய நன்மைகளை மட்டும எணணுவாா 110

முனனொரு காலததில நீருக்கடியில பாதாளம் பிடிததுக கிடநத நிலமகளை மீடபததறகாக அழுக்கேறிய உடமபல் நரோமுகப பெருமையிலலாத திரு வராக அவதாரம எடுநத ஒப்பு மிகுநத தலைவராகிய திருவரங்கச செலவா முனபு என்னிடம் சொனனசொறகள் என நெஞ்சை விட்டுப பெயர்க்க முடியாமல் நிலைத்துவிட்டன 111

கணணாலங கோடிததுக கனனிதனனைக கைபபிடிபபான்
திணணாாந திருநத சிசுபாலன தேசழிநது
அணணாாந திருககவே ஆஙகவளைக கைபபிடிதத
பெணணாளன பேணுமூா பேரமம அரஙகமே 112

செமமை யுடைய திருவரஙகா தாமபணிதத
மெயமமைப பெருவாாததை விடடுசிததா கேடடிருபபா
தமமை யுகபபாரைத தாமுகபபா எனனும சொல
தமமிடையே பொயயானால சாதிபபாா ஆரினியே? 113

திருமணததுக்கு வேணடிய ஏறபாடுகளளெல்லாம செயது ருக்மிணியை மணந்து கொளள உறுதியாக இருநத சிசுபாலன, ஒளியிழந்து செயலறறு அணணாநதிருக்குமபடி அவளைக கைப பிடிதத, பெண்களை ஆளும பெருமையினை யுடைய திருமால விருமபித தங்கும ஊரின பெயா திருவரங்கம ஆகும 112

செமமையுடைய திருவரங்கர் அருளிய உணமையாகிய சிறநத சொலலினைப பெரியாழவாா கேட்டு அதன படி இருபபாா 'தம்மை விரும்பியவர்களைத தாம விரும்புவர்' என்னும் பழமொழி அவரிடததிலே பொயயாகி விட்டால் இனி நிறைவேறற வலலவா யார்? 113

பனனிரணடாம திருமொழி

எணசீா ஆசிரிய விருததம

மறறிருந தீாகட கறிய லாகா
மாதவ னெனபதோா அனபு தனனை
உறறிருந தேனுக(கு) உரைபப தெலலாம
ஊமைய ரோடு செவிடா வாாததை
பெறறிருந தாளை யொழிய வேபோயப
போததொரு தாயில வளாநத நமபி
மறபொருந தாமற களம டைநத
மதுரைப புரததென னையுயத திடுமின 114

நாணி யினியோா கரும மிலலை
நாலய லாரும அறிநதொ ழிநதாா
பாணியா தெனனை மருநது செயது
பணடுபண டாககக வுறுதி ராகில
மாணி யுருவாய உலக ளநத
மாய னைககா ணிலதலை மறியும
ஆணையால நீரெனனைக காகக வேணடில
ஆயபபா டிககே யெனனையுயத திடுமின 115

தநதையும தாயுமஉற றாரும நிறகத
தனிவழி போயினாள! எனனும சொலலு
வநத பினனைப பழிகாப பரிது
மாயவன வநதுருக காடடு கினறான
கொநதள மாககிப பரககழி தததுக
குறுமபுசெய வானோா மகனைப பெறற
நநதகோ பாலன கடைதத லைககே
நளளிருட கணனென னையுயத திடுமின 116

பன்னிரண்டாம் திருமொழி

கண்ணன் இருக்குமிடத்தில் என்னைக் கொண்டு போய்ச் சேர்க்குமாறு வேண்டுதல்

வேறாக இருந்த உங்களால் அறிந்து கொள்ள முடியாது. மாதவனாகிய திருமாலிடம் அன்பு கொண்டிருந்த எனக்கு நீங்கள் சொல்வதெல்லாம், ஊமையர் செவிடர்க்குச் சொல்வது போல பயனற்றதாகும். தன்னைப் பெற்ற தாயை விட்டு நீங்கி வேறொரு தாயின் மாளிகையில் வளர்ந்த கண்ணன் மல்லர்கள் வந்து சேருவதற்கு முன்பே போர்க்களத்தை அடைந்த வடமதுரைக்கு என்னைக் கொண்டு போய்ச் சேர்த்து விடுங்கள் 114

இனி வெட்கப்பட்டு ஆகக் கூடியது ஒன்றுமில்லை. அயலார் அனைவரும் அறிந்து கொண்டார்கள். காலம் தாழ்த்தாமல் தக்க மருந்து கொடுத்து என்னை முன்பு போல ஆக்கவும் காக்கவும் விரும்புவீர்களானால் வாமன வடிவில் உலகளந்த மாயவனைக் கண்டால்தான் என் நோய் தீரும் என்பதை உணர்ந்து அதற்கு வேண்டிய ஆணையிட்டு என்னை ஆயர்பாடிக்குக் கொண்டு போய்ச் சேர்த்து விடுங்கள் 115

‘தந்தையும் தாயும் உறவினரும் இருக்கத் தான் மட்டும் தனி வழியே சென்றாள்’ என்னும் பழிச்சொல் வந்தபின் அதனைப் பரவாமல் தடுக்க ஒருவராலும் முடியாது. மாயவன் கனவில் வந்து எனக்குத் தன் வடிவினைக் காட்டுகின்றான். ஆகையால் சண்டையிட்டுப் பழியுண்டாக்கிக் குறும்பு செய்கின்ற ஒரு மகனைப் பெற்ற நந்தகோபாலன் அரண்மனை வாயிலுக்கு நள்ளிரவில் என்னைக் கொண்டு போய்ச் சேர்த்து விடுங்கள் 116

அஙகைத தலததிடை யாழி கொணடான்
அவனமுகத தனறி விழியேன எனறு
செஙகசசுக கொணடுகண ணாடை யாததுச
சிறுமா னிடவரைக காணில நாணும
கொஙகைத தலமிவை நோககிக காணீர
கோவிநத னுககலலால வாயில போகா
இஙகுததை வாழவை யொழிய வேபோய
யமுனைக கரைககென னையுயத திடுமின 117

ஆககுமென நோயி தறியலா காது
அமமனை மீர்துழ திபப டாதே
காககடல வ ண்ணன எனபான ஒருவன
கைககணட யோகம தடவத தீரும
நீககரை நினற கடமபை யேறிச
காளிய னுசசியில நடடம பாயநது
போககளை மாக நிருததஞ செயத
பொயகைக கரைககென னையுயத திடுமின 118

காததன முகிலும கருவி ளையும
காயா மலரும கமலப பூவும
ஈரததிடு கினறன எனனை வநதிட(டு)
இருடீகே சனபககல போகே யெனறு
வோததுப பசிதது வயிற சைநது
வேணடடிசில உணணும போ (து)ா தெனறு
பாரததிருந துநெடு நோககுக கொளளும
பதத விலோச நததுயத திடுமின 119

வணணம திரிவும மனஙகு ழைவும
மான மிலாமையும வாயவெ ளுபபும
உணண லுறாமை யுமஉள மெலிவும
ஓதநீர வணணன எனபான ஒருவன
தணணந துழாயஎனனும மாலை கொணடு
சூடடத தணியும புலமபன தனனைப
பணணழி யபபல தேவன வெனற
பாணடி வடததென னையுயத திடுமின 120

அழகிய திருககையில சககரததைக கொணட திருமாலின் முகததிலன்றி வேறு யாா முகததிலும் விழிகக மாடடேன என்று, சிவநத கசசாகிய ஆடையால கண்ணை மறைததுக் கொண்டு சிறிய மனிதாகளைக் கணடால வெடகபபடுகினற என கொஙகை களை நன்றாகப பாருஙகள அவை கணணனுக்கு அலலாமல மறறவர்களுக்கு இசையமாடடா ஆகையால இஙகுளள துனப வாழவு நீங்குமபடி என்னை யமுனைக் கரைக்குக் கொண்டு போயச் சேர்தது விடுங்சள 117

தாயமார்களே! எனக்கு வநதுள்ள நோய யாராலும் அறிய முடியாதது துனபபபடாமல அதனைத தீர்க்கக் கண்ணன ஒருவனே கை கண்ட மருநதாவான அவன் திருககைகளால தடவ அது தீரும் காளிங்க மடுவின கரையில நினற கடமப மரததில் ஏறிக காளியன எனனும் பாமபின் தலைமீது நேராகக் குதிதது, அததலையே போாககளம ஆகுமபடி நடனம செயத, அந்த மடுவின கரைக்கு என்னைக் கொண்டு போயச சேர்தது விடுங்கள 118

கரிய குாிநத மேகமும் கார்க்கணம்பூவும காயாம பூவும் தாமரைபபூவும வநது, கண்ணனிடததிற்கு வா என்று என்னைப பற்றியிழுக்கின்றன வேர்ததும பசிததும் வயிறு தளர்ந்தும விரும்புகினற உணவினை உணணும நேரம இதுவென்று பார்ததிருதது உணவளிதது, கணணனின அருள நோககினைப பெறுகினற உணவிடும இடததிறகு என்னைக கொண்டு போயச சேர்தது விடுங்கள 119

என நிறவேறுபாடும, மனததளாச்சியும, பெருமையில்லா மையும, வாய வெளுபபும், உணவு கொளளாமையும, அறிவின மெலிவும் ஆகிய இவைகள கண்ணனின திருததுழாய மாலை யினைச சூடடத் தணியும் ஆகையால பிலம்பன என்ற அசுரனை அவன ஆறறலழியப பலதேவன் வென்ற இடமாகிய பாண்டீர வடததிறகு என்னைக் கொணடு போயச சோத்துவிடுங்கள் 120

கற்றினம் மேய்க்கிலும் மேய்க்கப் பெற்றான்
காடுவாழ் சாதியும் ஆகப் பெற்றான்
பற்றி யுரலிடை யாப்பு முண்டான்
பாவிகாள்! உங்களுக்கேச்சு சுகொலோ
கற்றன் பேசி வசவு ணாதே
காலிக ளுய்ய மழைதடுத்து
கொற்றக் குடையாக ஏந்தி நின்ற
கோவாத் தனத்தென னையுய்த திடுமின் 121

கூட்டி விருந்து கிளியைப் போதும்
கோவிந்தா! கோவிந்தா! என்ற ழைக்கும்
ஊட்டக் கொடாது செறுப்ப னாகில்
'உலகளந் தா னென றுயரக் கூவும்
நாட்டில் தலைப்பழி யெய்தி யுங்கள்
நன்மை யிழந்து தலையி டாதே
சூட்டுயா மாடங்கள் சூழ்ந்து தோன்றும்
துவரா பதிக்கென னையுய்த திடுமின் 122

மன்னு மதுரை தொட்டக மாக
வண்துவ ராப திதன்ன ளவும்
தன்னைத் தமருய்த்துப் பெய்ய வேண்டித்
தாழ்குழ லாளது ணிந்த துணிவை
பொன்னியல் மாடம் பொலிந்து தோன்றும்
புதுவையர் கோன்விட்டு சித்தன் கோதை
இன்னிசை யால்சொன்ன செஞ்சொல் மாலை
ஏத்த வல்லார்க் கிடமவை குந்தமே 123

கண்ணன் கனறுகளை மேயபபவனும ஆனான் காடடில வாழும் இடையர் குலததவனும் ஆனான உரலில் கடடவும் பெறறான பாவிகளே! ுவைகள எலலாம் உஙகருககு ஏளனமாக இருககினறனவோ? நீஙகள கறறவைகளை எனனிடம் பேசி என்னுடைய வசைசசொறகளுக்கு ஆளாகாமல, பசுக்களைக் காபபதறகாக இநதிரன ஏவிய மேகஙகளைத தடுதது வெற்றிக் குடையாக ஏநதி நினற கோவர்ததன மலைக்கு எனனைக் கொண்டு போயச சேர்தது விடுஙகள 121

நான வளர்ககும் கிளி கூடடிலிருநது கொண்டு எபபோதும் 'கோவிநதா! கோவிநதா! எனறு அழைககும் அதறகு உணவு கொடுக்காமல கோபங கொணடால், அது 'உலகளநதான எனறு உரககக் கூவும் நீஙகள் நாடடில பெரிய பழியினை அடைநது உஙகள சிறபபை இழந்து வெடகித்தலை குனியாதபடி, கொடுங்கைசளையுடைய உயாந்த மாடங்கள் சூழ்ந்து விளஙகும துவாரகைககு எனனைக கொண்டு போயச் சேர்தது விடுஙகள 122

அழகிய மாளிகைகள் விளங்கும திருவில்லிபுத்தூரத் தலைவரான பெரியாழவாரின மகளாகிய நீண்ட கூநதலையுடைய ஆண்டாள, நிலைத்த புகழினையுடைய வடமதுரை முதல், வளம் மிக்க துவாரகை வரையில் பல இடங்களுககுத் தன் சுறறததார்கன் தனனைக் கொணடு போயச சேர்க்க விரும்பி எடுதத முடிவை இனனிசையுடன சொனன செந்தமிழ் மாலையினை ஓதவலலவர்களுக்கு உரிய இடம வைகுந்த மாகும் 123

பதினமூனறாம திருமொழி

அறுசீா ஆசிரிய விருததம

கணணன எனனும கருநதெயவம
காடசி பழகிக கிடபபேனை
புணணில புளிபபெய தாறபோலப
புறமநின றழகு பேசாதே
பெணணின வருதத மறியாத
பெருமான அரையில பீதக
வணண ஆடை கொண(டு)எனனை
வாடடம தணிய வீசீரே 1?4

பாலா லிலையில துயில கொணட
பரமன வலைபபட டிருநதேனை
வேலால துனனம பெயதாறபோல
வேணடிற றெலலாம பேசாதே
கோலால நிரைமேயதத தாயனாயக
குடநதைக கிடநத குடமாடி
நீலாா தணணந துழாயகொணடென
நெறிமென குழலமேல சூடடீரே 125

கஞசைக காயநத கருவிலலி
கடைககண எனனும சிறைககோலால
நெஞசூ டுருவ வேவுணடு
நிலையும தளாநது நைவேனை
அஞசேல எனனான அவனொருவன
அவனமாா வணிநத வனமாலை
மஞசி யாதே தருமாகில
மாாவிற கொணாநது புரடடீரே 126

பதினமூன்றாம் திருமொழி

கண்ணன் அணிந்த ஆடை முதலியவற்றால் தன் வாட்டத்தைத் தணிக்க வேண்டுதல்

கண்ணன் என்னும் கரிய தெய்வத்தின் காட்சியில் சடுபட்டுக் கிடக்கின்ற எனக்கு புண்ணில் புளியை ஊற்றியது போல, என் அருகில் நின்று அவனுடைய அழகை மேலும் மேலும் பேசித் துன்புறுத்தாமல், பெண்ணின் துன்பத்தை அறியாத அந்தக் கண்ணன் இடுப்பில் உடுத்தியுள்ள அழகிய பட்டாடையைக் கொண்டு வந்து என் துன்பம் தணியும்படியாக வீசுங்கள். 124

பால வடியும் ஆல இலையில் அறிதுயில் கொண்ட கண்ண னுடைய பாசவலையில் சிக்கிக் கிடந்த என்னை வேலால் துளைப்பது போல், நீங்கள் விரும்பியவாறெல்லாம் பேசாமல், இடையனாகக் கையில் கோலுடன் பசுக்கூட்டங்களை மேய்த்து, திருக்குடந்தையில் பள்ளி கொண்ட, குடக்கூத்தாடியவனாகிய கண்ணன் அணிந்த கருமை நிறம் பொருந்திய குளிர்ந்த திருத்துளசி மாலையைக் கொண்டு வந்து என் சுருண்ட மென்மையான கூந்தலில் சூட்டுங்கள் 125

கம்சனைக் கொன்ற கரிய புருவமாகிய வில்லினையுடைய கண்ணன் தன் கடைக்கண் பார்வை என்னும் சிறகையுடைய அம்பினால் என் நெஞ்சைத் துளைக்க அதனால் வெந்து நிலை குலைந்து வருந்துகின்ற என்னை, அஞ்சாதே! என்று சொல லாதவனாகிய அக்கண்ணன் தன் மார்பில் அணிந்துள்ள துளசி மாலையை ஏமாற்றாமல் கொடுப்பானாகில் அதனைக் கொண்டு வந்து, என் மார்பில் புரளும்படிச் சூட்டுங்கள் 126

ஆரே உலகத தாறறுவாா
ுயா பாடி சவாநதுணணும
காரே றுழகக வுழககுணடு
தளாநதும முறிநதும கிடபபேனை
ஆரா வமுதம அனையானதன
அமுத வாயில ஊறிய
நீாதான கொணாநது புலராமே
பருககி யிளைபபை நீககீரே 127

அழிலும தொழிலும உருககாட்டான
அஞசேல எனனான அவனொருவன
தழுவி முழுசிப புகுநதெனனைச
சுறறிச சுழனறு போகானால
தழையின பொழிலவாய நிரைபபினனே
நெடுமால ஊதி வருசினற
குழலின தொளைவாய நீாகொணடு
குளிர முகததுத தடவீரே 128

நடையொன றிலலா வுலகதது
நநத கோபன மகனஎனனும
கொடிய கடிய திருமாலால
குளபபுக க றுகொளபபடடு
புடையும பெயரா கிலலேனநான
போடகன மிதிதத அடிபபாடடில
பொடிதான கொணாநது பூசீாகள
போகா வுயிரென னுடமபையே 129

வெறறிக கருளக கொடியானதன
மீமீ தாடா வுலகதது
வெறற வெறிதே பெறறதாய
வேமபே யாக வளாததாளே
குறற மறற முலைதனனைக
குமரன கோலப பணைததோளோ(டு)
அறற குறறம அவைதீர
அணைய அமுககிக கட்டீரே 130

ஆயர்பாடியில உள்ள பெணகளின உளளஙகளைக் கலர்ந்து இனபுறும் சரிய காளை போனற கண்ணன எனனைததனபுறுதத, அதனால் வருநதித தளர்நதும குலைநதும கிடக்கினற எனனை ஆற்றித தேறறுவாா இவவுலகில யாா உளா? தெவிட்டாத அமுதம போனற கணணனின இனிய வாயில ஊறிய நீரைக் கொண்டு வநது ஈன நாக்கு உலர்ந்து போகாதபடி பருககக கொடுத்து என களைபபை நீக்குஙகள் 127

அமுதாலும தொழுதாலும தனனுடைய வடிவினைக் காடட மாடடான 'அஞசாதே எனறும கூறமாடடான அபபடிபபடட கண்ணன வநது உருவெளித தோறறததால எனனைத தழுவியும முகர்நதும சுறறிச சுறறிச சூழநதும எனனைவிடடுப போகாமல இருக்கிறான ஆகையால தழைகள அடாநத சோலையில பசுக கூட்டஙகளின் பின்னால கணணன் ஊதிக கொண்டு வருகினற புலலாஙகுழலின துளைகளில வழியும நீரைக் கொணடு வநது என உடமபு குளிரும்படி என முகததில தடவுஙகள 128

இவவுலகில, நெறிமுறை ஒனறும் இலலாத நநதகோபன மகன என்னும் கொடியவனும் இரக்கமறறவனும ஆகிய திருமாலின் திருவடிகளால மிதியுண்டு, நான அசையவும முடியாமல் கிடக்கினறேன அப்பெரியவனின காலடி மணணைக் கொண்டு வநது இனனும் உயிா நஙகாத என உடமபின்மீது பூசுஙகள 129

வெற்றி பொருநதிய கருடக் கொடியினையுடைய கண்ணனின பெருமைககு மேல ஒனறும் இலலாத உலகததில குழநதையாகக கிடைககப பெற்ற அவனை யசோதை ஒரு பயனும் இலலாதபடி வெறும வேம்பாக வளாததாள அவனுக்கென்றே வரையறுக்கப படட குறை தீரும்படி குறறமற்ற என முலைகளை எனறும குமரனாக இருக்கும கணணனுடைய அழகிய பருதத தோள சஞுடன நனறாகப பொருநதும்படி அமுககிக கட்டுஙகள 130

உளளே யுருகி நைவேனை
உளளோ இலேலோ எனனாத
கொளளை கொளளிக குறுமபனைக
கோவாத தனனைக கணடககால
கொளளும பயனொன றிலலாத
கெ ஙகை தனனைக கிழஙகோடும
அளளிப பறிததிட(டு) அவனமாாபில
எறிெ தென அழலைத தீாவேனே 131

கொமமை முலைகள இடாதிரக
கோவிந தறகோா குறறேவல
இமமைப பிறவி செயயாதே
இனிபபோயச செயயும தவநதானெனன?
செமமை யுடைய திருமாாபில
சோததா னேலும் ஒருஞானறு
மெயமமை சொலலி முகமநோககி
விடைதான தருமேல மிகநனறே 132

அலலல விளைதத பெருமானை
ஆயா பாடிக(கு) அணிவிளககை
விலலி புதுவை நகாநமபி
விடடு சிததன வியனகோதை
விலலைத தொலைதத புருவததாள
வேடகை யுறறு மிகவிருமபும
சொலலைத துதிகக வலலாாகள
துனபக கடலுள துவளாரே 133

உள்ளம உருகி வருநதுகினற என்னை இருக்கினறாளோ போய விட்டாளோ என்று கேட்காது என்னை அடியோடு கொள்ளை கொண்ட குறும்பனாகிய கணணனை நான பார்த தால், ஒரு பயனும கொள்ளாத என கொஙகைகளை வேரோடும பறித்தெடுதது அவன் மார்பினமீது வீசியெறிநது என கொடுந துயா தீர்வேன 131

என் பருதத முலைகளின் துன்பம திரும்படியாக இபபிறவியில கண்ணனுக்கு ஒபபறற குறறேவல் செயயாமல, இனிப பரமபதத திறகுப போயச் செயயும் தவந்தான என்ன பெருமையுடையது? அவன தன்னுடைய அழகிய திருமார்பில என்னை அணைததுக் கொண்டாலும் நனறு அல்லது எனறேனும் ஒருநாள உண்மை கூறி என் முகம் பாரதது 'போய வா என்று விடை கொடுத தாலுமமிக நன்று 132

திருவில்லிபுததூர்த் தலைவர் பெரியாழவாரின் மகளாகிய வில்லினை வென்ற புருவததினையுடைய ஆண்டாள தன்னை விரும்பியவர்களுககுத் துனபம் விளைததவனும் ஆயாபாடிக்கு அணி விளக்காக இருபபவனும் ஆகிய கணணனை மிகவும ஆசை யுடன விருமபிப பாடிய இததிருமொழியைத துதிகக வலலவாகள துனபக கடலுள கிடநது வருந்த மாட்டார்கள 133

பதினானகாம திருமொழி

அறுசீா ஆசிரிய விருததம

படடி மேயநதோா காரேறு
பலதே வறகோா சீழககனறாய
இடடீ றிடடு விளையாடி
இஙகே போதக கணடீரே?
இடட மான பசுககளை
இனிது மறிதது நீரூடடி
விடடுக் கொணடு விளையாட
விருநதா வனததே கணடோமே 134

அனுஙக எனனைப பிரிவுசெயது
ஆயா பாடி கவாநதுணணும
குனுஙகு நாறிக் குடடேறறைக
கோவாத தனனைக கணடீரே?
கணஙக ளோடு மினமேகம
கலநதாற போல வனமாலை
மினுஙக நினறு விளையாட
விருநதா வனததே கணடோமே 135

மாலாயப பிறநத நமபியை
மாலே செயயும மணாளனை
ஏலாப பொயகள உரைபபானை
இஙகே போதக கணடீரே?
மேலால பரநத வெயிலகாபபான
வினதை சிறுவன சிறகெனனும
மேலாப பினகீழ வருவானை
விருநதா வனததே கணடோமே 136

விருநதாவனததே பரநதாமனைக கணடமை கூறுதல

ஒரு கரிய காளை போன்ற கண்ணன் தன் விருப்பம போல திரிநத வண்ணம பலதேவனுக்குத தம்பியாய இருநது சபதம செயது விளையாடி, இங்கே வநததைப பாரததீர்களா? தனக்கு விருப்பமான பசுக்களை இனிமையாக மடக்கி நீருட்டி மேயததுக கொண்டு விளையாடுவதை விருநதாவனததில பார்ததோம 134

நான் மிகவும் வருந்தும்படி என்னைப பிரிநது, ஆயர்பாடிப பெண்களுடைய உள்ளததைக் கவர்நது இன்பமும், முடைநாற்றம வீசுகின்ற இளங்காளையாகிய கண்ணனைப பார்ததீர்களா? மின்னலும மேகமும் கலநதது போல துளசி மாலை மின்ன தன தோழர் கூட்டததோடு நின்று விளையாடுவதை விருநதா வனத்தில பார்ததோம 135

பெணகளிடம் கொண்ட ஆசையே ஒரு வடிவாயப பிறநத தலைவனும், யாவரையும மயககுகின்ற நாயகனும் பொருநதாத பொயகளை சொலகின்றவனும் ஆன கண்ணன இங்கே வநததைப பார்ததீர்களா? மேலே பரவியிருக்கின்ற வெயிலினை மறைக் கின்ற கருடனின சிறகாகிய மேற்கட்டியின்கீழ் வருகின்ற கண்ணனை விருநதாவனததில பார்த்தோம 136

காரததண கமலக கணணெனனும
    நெடுஙக யிறுப டுநதி எனனை
ஈாததுக கொணடு விளையாடும
    ஈசன தனனைக கணடீரே?
போதத முததின குபபாயப
    புகாமால யானைக கனறேபோல
வோதது நினறு விளையாட
    விருநதா வனததே கணடோமே 137

மாத வனஎன மணியினை
    வலையிற பிழைதத பனறிபோல
ஏது மொனறும கொளததாரா
    ாசன தனனைக கணடீரே?
பீதக ஆடை யுடைதாழப
    பெருஙகாா மேகக கனறேபோல
வீதி யார வருவானை
    விருநதா வனததே கணடோமே 138

தரும மறியாக குறுமபனைத
    தனகைச சாரஙகம அதுவேபோல
புருவ வடடம அழகிய
    பொருதத மிலியைக கணடீரே?
உருவு கரிதாய முகமசெயதாய
    உதய பருபப தததினமேல
விரியும கதிரே போலவானை
    விருநதா வனததே கணடோமே 139

பொருததம உடைய நமபியைப
    புறமபோல உளளும கரியானை
கருததைப பிழைதது நினறஅக
    கருமா முகிலைக கணடீரே?
அருததித தாரா கணஙசளால
    ஆரப பெருகு வானமபோல
விருததம பெரிதாய வருவானை
    விருநதா வனததே கண்டோமே 140

மேகத்தில் பூத்தது போன்ற குளிர்ந்த செந்தாமரைக் கண் என்னும் நீண்ட கயிற்றில் அகப்படுத்தி என்னை இழுத்துக் கொண்டு விளையாடும் தலைவனாகிய கண்ணனைப் பார்த்தீர்களா? தன்மீது முதுகுச் சடையினை அணிந்து கொண்டு, புள்ளிகளையுடைய பெரிய யானைக் கன்று போல வேர்த்து நின்று கண்ணன் விளையாடுவதை விருந்தாவனத்தில் பார்த்தோம் 137

வலையிலிருந்து தப்பிப் பிழைத்த பன்றியைப் போல, தன்னிடம் கிடைத்த எப்பொருளையும் யாரும் பெறற்குக் கொள்ளத் தராத தலைவனும், மாதவனும், எனக்கு மாணிக்கம் போன்றவனும் ஆன கண்ணனைப் பார்த்தீர்களா? பட்டாடை தாழப் பெரிய கருமேகக் கன்று போல் தெரு நிறைய வந்த கண்ணனை விருந்தாவனத்தில் பார்த்தோம் 138

நீதிநெறியினை அறியாத குறும்பனும், தன் கை வில்லைப் போல வளைந்த அழகிய புருவத்தை உடையவனும், தன்னை விரும்பியவர்களோடு பொருந்தாமல் துன்பம் தருபவனும் ஆகிய கண்ணனைப் பார்த்தீர்களா? திருமேனி கருநிறமாகவும் முகம் சிவப்பு நிறமாகவும் கொண்டு, உதயகிரியின் மேல் தோன்றுகிற சூரியன் போல விளங்கும் கண்ணனை விருந்தாவனத்தில் பார்த்தோம் 139

என் உள்ளத்துக்குப் பொருத்தமுடைய தலைவனும் திருமேனி போல உள்ளமும் கருமையாக இருப்பவனும், என் எண்ணத்திற்குக் கிடைக்காமல் தப்பி நின்றவனும் ஆகிய கரிய மேகம் போன்ற கண்ணனைப் பார்த்தீர்களா? விருப்பத்தை உண்டாக்கும் நட்சத்திரக் கூட்டங்களால் நிறைந்திருக்கும் வானம் போல, தன் தோழர்களாகிய பெருங்கூட்டத்துடன் வந்த கண்ணனை விருந்தாவனத்தில் பார்த்தோம் 140

வெளிய சங்கொன் றுடையானைப்
பீதக ஆடை யுடையானை
அளிநன் குடைய திருமாலை
ஆழி யானைக் கண்டீரே?
களிவண் டெங்கும் கலந்தாற்போல்
கமழ்பூங் குழல்கள் தடந்தோள்மேல்
மிளிர நின்று விளையாட
விருந்தா வனத்தே கண்டோமே. 141

நாட்டைப் படையென்று அயன்முதலாத்
தந்த நளிர்மா மலருந்தி
வீட்டைப் பண்ணி விளையாடும்
விமலன் தன்னைக் கண்டீரே?
காட்டை நாடித் தேனுகனும்
களிறும் புள்ளும் உடன்மடிய
வேட்டை யாடி வருவானை
விருந்தா வனத்தே கண்டோமே. 142

பருந்தாட் களிற்றுக்(கு) அருள்செய்த
பரமன் தன்னைப் பாரின்மேல்
விருந்தா வனத்தே கண்டமை
விட்டு சித்தன் கோதைசொல்
மருந்தாம் என்று தம்மனத்தே
வைத்துக் கொண்டு வாழ்வார்கள்
பெருந்தா ளுடைய பிரானடிக்கீழ்ப்
பிரியா தென்றும் இருப்பாரே. 143

வெண்மையான சங்கினையும, பட்டாடையினையும உடைய வனும், மிகுநத கருணை உடையவனும் கையில சககரததை ஏநதியவனும் ஆகிய கண்ணனைப பாாததீாகளா? தேனுாடு களிதத வணடுகள் எங்கும் பரவிக் கிடநதது போல மணம வசும அழகிய குழல்கள பெரிய தோளகளிலே விளஙகுமபடி நின்று அவன விளையாடுவதை விருந்தாவனத்தில பார்ததோம 141

'உலகங்களைப படைபபாயாக! எனறு பிரமன முதலியவர் களை உணடாக்கியருளிய குளிாநத பெரிய தாமரை மலரை யுடைய உநதியைப பிரமனுக்கு இருபபிடம ஆககிக் கொடுதது விளையாடும் கண்ணனைப பார்ததீாகளா? கம்சன ஏவிய தேனுகன எனற அசரனையும் குவலயா பீடம எனனும் யானை யினையும பகாசரனாகிய பறவையினையும ஒரு சேர அழியும்படி காட்டிற்குச சென்று வேட்டையாடி வநத கண்ணனை விருந்தா வனததில பார்ததோம 142

பருதத காலகளையுடைய கஜேநதிரன எனனும யானைக்கு அருள செயத கண்ணனை இவவுலகில விருந்தாவனம் எனனுமிடத தில பாாததததை, பெரியாழவாரின மகள ஆணடாள அருளிச செயத திருமொழியைப பிறவிபபிணிசகு மருநதெனறு கருதித தம் மனததுள வைததுக கொண்டு வாழபவாகள் பெருமை பொருந்திய திருவடிகளையுடைய கண்ணனின திருவடிக்கீழ எனறும் பிரியாது இருபபார்கள 143

விளககக குறிபபுகள

தனியனகள

1 அலலி—இதழ் மலலிநாடு—திருவிலலிபுததூரையடுதத நாடு தென்புதுவை—திருவிலலிபுததூர மயில, விளககு எனபன உவமை ஆகுபெயர்கள தனிபபாடலைத தனியன எனபது வைணவ மரபு

2 சுரிசஙகு—வளைநத சஙகு மாலைத தொடை எனபது ஒருபொருட பனமொழி 'கருபபூரம நாறுமோ கமலபபூ நாறுமோ (64) எனற நாசசியாா திருமொழிப பாடலைக கருததிற காணடு கோலச சரிசஙகை வினவும எனறாா

நாசசியாா திருமொழி

1 ஆண்டாள மார்கழித திஙகள முழுவதும், கணணனை அடையப பாவை நோனபு நோறறாள தைததிஙகள் முழுவதும கோலமிட்டு வழிபட்டாள மாசி முற்பாதியில அவன வரும தெருவினை அலஙகரிததாள எனபது கருதது மண்டலம்—கோலம் அநஙகதேவன—மனமதன உம்பி—உன தம்பி மனமதனின தம்பி சாமன காமனை மகிழ்விததறகு அவன தமபியையும் தொழுதேன எனகிறாள

2 'முள்ளும என உம்மையிட்டுக் கூறியதால எறும்பு முதலியனவும கொளளபபட்டன 'பேர் எழுதி என்பதறகுத் தன அம்பினில பேரெழுதி எனறும் தன உளளத்தில பேரெழுதிக கொண்டு எனறும் கூறுவர் புள—நாரை வடிவில வநத பகாசுரன மன்மதனின வில் கரும்பு அமபு, மலாகள்

3 முபபோது காலை உசசி மாலை வாசகம் சொல் விததகன—திறமையுடையவன வேஙகடவாணன—திருவேஙகட மலையில வாழகினறவன்

4 புராணா—பழமையான வேதசாரம்—உருவை ய மீனகொடி மனமதனுக்குரியது துரங்கம—(குரம) (தேர கவரிபபிணா—பெணமான கருபபு வில—கரும்பு ...வ ...வப பிராயம—விதைப பருவம=இளமபருவம துவரைபபிரா —துவாரகை மனனன கணணன

5 அவி—வேளவியில இடும் பலியுணவு கடபபது—உரிமை யாக்கிக கொள்ளுதல மானிடா—மனிதா

6 நலலார்—பெணகள ஒத்து—காம நூல கருவிளை காக்கணம்பூ

7 கடடி—வெலலக்கடடி வாய—ஸவரம ...திருமால வாமனனாக மாவலியிடம வநது மூவடி மண கேடடு அவன செருககடங்க நெடுமாலாகி மூவுலகையும அளநத வரலாறு சுடடபபடுகிறது சாய—ஒளி தரணி—உலகு

8 மாசுடை உடமபொடு ... உடல ...ளை துறநது நோனபு நோறறலைக குறிக்கும தாமபூலம தரிகா தால வாயபபுறம் வெருததது தேசு—ஒளி, புழுதி பூசுதல குதிரை வடிவாக வநத கேசி என்னும் அரககனைக கொனற தலைவனாகிய திருமால

9 பாாக்கடல—உலகைச சூழநதுளள கடல அமமநது—தடுமாறி உறைக்கும—தாக்கும

10 கழல—திருவடி ஆகுபெயர் ... புடம எனனும் யானை பொருபபு—மலை புருவை—திருவடி புததூர ... விடடு சிததன—பெரியாழவார மகளாகிய ஆண்டாள

11 நரன—சககரவர்ததித திருமகனாகிய ... —துனபம தவிருமோ—நீஙகுமோ? சிரீதரா—திருமகளை மார்பில கொண்ட திருமால இயலபாகவே குறுமபு ... கண்ணன மாமியசோதை மகனாகவும் இருபபது மேலும குறுமபுகள செயவதறகு இடமாகும் எனக கருதுகிறார், இடைக்குலப பெண்கள இததிருமொழியில 'சிறறில சிதைகாதே' எனறு ஆண்டாள் பாடியது பிறகாலப பிளளைத தமிழ இலக்கியததில வரும் சிறறில பருவததிறகு அடிபபடையாயிறறு

12 'எங்கள் மீது இரக்கம் கொண்டு எங்கள் சிற்றிலை அழிக்காதே' என்று வேண்டுகின்றனர்

13 குண்டு—ஆழம் கோள் அரி—பற்றிக் கொல்லும் சிங்கம் மால—மயக்கம் தெண்திரைக் கடல—தெளிவிய அலைகளை யுடைய பாற்கடல

14 மையல பித்து மாயமந்திரம—சொக்குப பொடி என்பது பழையவுரை நொய்யர்—அற்பர் 'உன்னை நோவ வுரைத்தால எங்களை மற்றவர்கள நொய்யர் சிறு பிள்ளைகள என்பார்கள எனவே, நோவச் சொல்ல மாட்டோம என்றும கொள்ளலாம

15 விசித்திரம்—இறைவனின அரிய படைப்பு உரோடம—ரோஷம், சினம் கள்ளம்—மாயம, வஞ்சனை சேவன—கேசி எனனும அரக்கனைக கொன்றவன கணகள் அலலவே என்றதன கருத்து, கணகளாய இருந்தால இரக்கம இருக்கும் எனப தாகும

16 சிறிது உண்டு—ஒரு கருதது உணடு செற்று—அழித்து அழிக்க எனக கொள்க, பூசல—போர சேவகன—வீரன

17 பேதம்—வெளிப்படையாக இலலாமல வேறுபட்டு இருக்கும் உடபொருள ஓதம்—அலை சூள்—ஆணை சேது—அணையின பெயர்

18 தூதை—பானை சுளகு—ஒரு வகை முறம் கைததால்—கசந்தால வெறுத்தால இனனாமை—துனபம சுவையினமை இடைக்குலப பெண்களின உள்ளம கசப்புற்று இருந்ததால, கண்ணன தீண்டியது அவர்கட்கு இன்பம் தரவில்லை

19 முற்றம்—வீட்டின முன்புறம மெயப்பிணக்கிடுதல—உடலைத தழுவுதல கண்ணன சிற்றிலைச சிதைத்ததோடு சிறுமியரிடம் பிற குறும்புகளும் செய்தான

21 ஆழியரு செல்வன—சூரியன் அரவு அணை—பாம்புப படுக்கை ஏழைமை—சிறுமை

22 மது இன் துழாய—தேன் நிறைந்த இனிய துளசி விரி யினமையால—சறபு நெறிகளுப பொருந்தாமையால, 'அது என்பது இங்கு தழுவுதலைக் குறிக்கும் கறை—ஆடை காளிங்கன் எனனும் கொடிய நச்சுப பாம்பினைக் கண்ணன கொனற செயல இங்குக் குறிக்கப்படடுளளது

23 'எலலே என்பது என்ன என்ற பொருளில் வநதுள்ளது இளமை—இளமைக் குறும்பு எம அனனைமார்—எம் அனனைமார்

24 பரக்க விழித்து—அகல விரித்து, அரக்க—அடக்க' கணணநீர்கள—கண்ணீரத துளிகள அலமருகின்றவா(று)— தருமபுவதை குரங்கு + அரசு=குரக்கரசு

25 கதுவிடுகின்ற—கடிகின்றன விளைமுற்று என + ஐ + மாாகள்=என அண்ணைமாாசள இராதே—இராமல்

26 தட—பெருமை உரிச்சொல அதது—சாரியை, ஆற்ற வும்—மிகவும், படிறு—வஞ்சனை குறும்பு கண்ணன குடக் கூத்தாடிப பெண்களின உளளம கவர்ந்த விளையாட்டு இங்குக் குறிக்கபபட்டு உளளது

27 அயர்க்கினறோம—வருந்துகினறோம ஊரகம்—ஊராகிய இடம் அம்மனைமார்—தாயமார போரவிடாய— போகவிடாய

28 தொலலை யிராத்துயிலவோன — ஊழிக்காலத்தில் ஆலிலை மேல அறிதுயில கொள்வான ஏமனுமாம சேமம்— காவல் நனமை சிக்கென—உறுதியாக கோமளம—இளமை

29 கஞ்சன் — கமசன எலலில — இரவில உரப்பாள— அதடடாள ஆணாட விடுதல்—நினைத்தபடிக் குறும்பு செயய விடுதல மசிமை—வெட்கம்

30 கரிய பிரான—கிருஷ்ணன, கண்ணன் படடன—படடர் பிரானாகிய பெரியாழவார்

31 கூடல—கூடல இழைத்தல தலைவனை அடைய விரும் பும் தலைவி, தன எண்ணம் நிறைவேறுமா எனபதை அறிந்து கொளளக் கூடலிழைத்துப பார்ப்பாள் கூடல இழைத்தலாவது,

மணலில் வட்ட மான சோடு கிழித்து அதற்குள் சுழி சுழியாகச் சுழித்துக் கொண்டு சென்று முடிவில் சுழிகளை எண்ணிப் பார்த்தல் சுழிகளின் எண்ணிக்கை இரட்டையாக இருந்தால் எண்ணம் நிறைவேறும் என்பது குறிப்பு சங்களை முடிக் கொண்டு மணலில் வட்டமாக ஒரு கோட்டை வரைந்தால் அதன் முச்சும் சடையும் ஒன்று கூடினால் எண்ணம் நிறைவேறும் எனவும் கூறுவர்

32 வாமனன்—குறள் வடிவினராய் மாவலியிடம் சென்று மூன்றடிமண் கேட்டு நெடுமாலாக உயர்ந்தவன் ஓட்டரா வந்து—ஓட்ட மாக ஓடி வந்து

33 வாள் நுதல்—ஒளி பொருந்திய நெற்றி சோமகன் தந்தைக்கும் வழிகாட்டிய தலைமையுடைய மகன் கண்ணனின் தந்தை வசுதேவர் தாய் தேவகி

34 பூத்த நீள் கடம்பு—கண்ணன் கால் பட்டதும் கடம்ப மரம் பூத்தது என்பது பழைய வுரை

35 மாமதயானை—கம்சன் ஏவிய குவலயாபீடம் என்னும் யானை

36 மருதம் முறித்தது : யசோதை கண்ணனின் குறும்பைப் பொறாமல் அவனை உரலில் கட்டினாள் அவனஉரலை இழுத்துக் கொண்டு தவழந்து சென்று தடையாக இருந்த மருத மரங்களை முறித்தான்

37 சிசுபாலன் கண்ணனுக்கு அத்தை மகன் கண்ணனிடம் பகைமை கொண்டவன்

39 குறள் உரு—வாமன அவதாரம்

40 வாரணம்—கஜேந்திரன் என்னும் யானை குழகனார்—அழகினையுடைய கண்ணன்

41 ஊடல் உணர்தல் புணர்தல் இவைகாமங்
கூடியார் பெற்றபயன் (1109)
என்பது திருக்குறள்

42 மன்னு—நிலைபெற்ற மணிமுடி—மணிகள் பதித்த மகுடம் சங்கு—சங்கு வளையல்கள் பிரிவுத் துன்பத்தால் உடல்

மெலிவடைய வளையல்கள் கழன்று விழுந்தன சோலை பன்னு—பலமுறை சொல்லி

43 விளி—ஓசை விமலன்—குற்றமற்றவன் அடியார்களின் குற்றங்களை நீக்குபவன் கூத்தாட்டு—கூத்தாடி வருந்துதல் மிழற்றுதல்—சொல்லுதல் வேங்கடவன்—திருவேங்கட மலையில் நின்ற திருக்கோலத்தில் உள்ளவன்

44 மாதலி—இந்திரனின் தேர்ப்பாகன் இராமனுக்குத் தேரோட்டியவன் சரமாரி—அம்பு மழை தாயதலை—உண்மைத் தலைகள் (மாயத் தலைகள் அல்ல) தலைவன்—இராமனாகிய தலைவன் போது அலர்கா—பூக்கள் மலரும் சோலை பொறி வண்டு—அழகிய புள்ளிகளையுடைய வண்டு காமரம—சீகாமரம் என்ற இனிய பண் கருமாணிக்கம்—நீல மாணிக்கம் போன்ற நிறமுடைய கண்ணன்

45 எனபு—எலும்பு இமை பொருந்தா—உறங்கவில்லை கருளன்—கருடன்

46 பரந்து—பரவி பொருகயல—போரிடும் கயல்மீன்கள் இன அடிசில—சர்க்கரைப் பொங்கல் தோழமை—நட்பு

47 இருடீகேசன—திருமால் வலி செய்ய—துன்புறுத்த முறுவல—பற்கள் செய்ய வாய—சிவந்த வாய் மணித்தடம்—அழகிய இடம் கணபடை—உறக்கம் தத்துவன—மெய்ப் பொருளாய் உள்ளவன் கைம்மாறு—உதவிக்குப் பதில் உதவி

48 குமைத்து—புடைத்து ஆகுலம்—துன்பம் தண்டு—கதாயுதம் தருமம் சாலப் பெறுதி—புண்ணியம் மிகுதியாகப் பெறுவாய

49 சார்ங்கம்—திருமாலின் வில சதுரன—ஆற்றலுடையவன் கச்சங்கம்—ஒப்பந்தம் விரைந்து ஒல்லை—மிக விரைந்து ஒரு பொருட்பன்மொழி

50 சிரீதரன்—திருமகளை மார்பில கொண்டுள்ள திருமால பாசம—வலை இரண்டத்தொன்று—இரண்டினில ஒன்று 'இரண்டில ஒன்று செய்யாவிட்டால் அவள் உயிர் வாழ மாட்டாள அதனால குயிலும் சோலையில வாழ முடியாது என்பது கருத்து

51 அடிமைககண + அவன எனபபிரிகக ஊடறுத்து—நடுவில புகுநது ககாததாதே — வருததாதே இஙகுததை—இஙகு துரபபன்—துரததுவேன

52 மடநதை—பெண மாறறப்—சொல்

53 வாரணம—யானை நாரணநம்பி—கணணன் இது முதல்பததுப பாடலகளில திருமணச சடஙகுகளகூறபபடடுளளன

54 வதுவை மணம—திருமணம ஒரு பொருடபனமொழி கமுகு—பாககுமரம கோள அரி—ஆறறலுடைய சிஙகம மாதவன, கோவிநதன—கணணன

55 தேவர் குழாம—தேவா கூடடம் மந்திரிதது—ஆலோசனைசெயது மநதிரக கோடி—திருமணப புடவை அநதரிதூசகை நாததனாா மணமாலை சூடடுதல அககால மரபு என அறிகிறோம்

56 சிடடார்—பெரியோா எடுதது ஏததி—குரலெடுத்துப பாடி பூபபுனை கண்ணி—பூமாலை

57 கதிர்—சூரியன சதிர்—நடனம் அடிநிலை தொடடு—கால் அணியாகிய செருபபினை அணிந்து 'திருவடி நிலைகளை அருகிவிருபபார் கையில கொடுதது என்பது பழையவுரை

58 வரி சங்கம்—அழகிய கோடுகளையுடைய சஙகுகள தாமம்—மாலை நிரை—வரிசை மதுசூதன—மது எனனும அரககனை அழிதத கணணன்

59 வாய நலலாா—ஓதுவதில சிறந்தவர்கள பசுமை + இலை—பாசிலை சமிதது—வேளவித் தீயிலிடும் சிறு விறகுக் குச்சிகள

60 பறறாவான—துணையாக இருக்கினறவன் தாள்—கால மிதிகக—மிதிபபிக்க

61 சிலை—வில போன்ற புருவம ஆகுபெயர் வாள—ஒளி எனஐமார்—என அணணனமார் எரிமுகம்—கேளவிததீ, பாரிதது—வளர்தது முகநது அடட—அளளியிட

62 அபபி மடடித்நூ—பூசி சாந்தம—சநதணம் 'மணநீர் மஙகல வீதி வலம செயது எனவும அங்கு ஆனைமேல அவனோடும உடன சென்று எனவும் கொணடு கூடடுக

63 ஆயன—ஆயர்பாடியில வளாந்த கண்ணன் வேயர் குலததில தோனறியவா பெரியாழவாா வாயும—மனத்துககுப பொருநதின பழைய உரைகாரர் 'நனமக்கள எனபதறகு நலல கணவர் எனறும பொருள கொணடுளளாா

64 மருபபு—கொம்பு, நாற்றம—மணம் ஆழி—கடல

65 கை+தலம + திடர் = கைததலததிடர் — கைதல மாகிய இடம நடலைபப——வருநதுமபடி

66 தடவரை—பெரிய மலை சரற்காலம—மழைக் காலம் உவா—பௌாணமி மலை உசசியில் சநதிரன இருததல, திரு மாலின் கையில சஙகு இருபபதறகு உவமை 'இடை உவா எனபதனை 'உவா இடை எனக கொணடு 'வளர்பிறையின நடுநாள எனவும் கொளவர்

67 'சந்திர மண்டலம எனபதறகுப பனிநீாக் குபபி எனபது பழையவுரை தாமம் + உதரன = தாமோதரன—கயிறறின தழும்பு பொருநதிய வயிற்றையுடையவன அந்தரம—பிரிவு கொளவாய எனபது கொடுபபாய எனனும பொருளில வநதுளளது

68 கடலில வாழவாா—கடலில வாழும உயிரினஙகள இனனாா—இனன இனன பணபுகளை உடையவா இனையாா—இபபடிபபடடவர் மன—உயிர்களின தலைவனாகிய இறைவன பன்னாள—பலநாள

69 தீர்ததம—கஙகைமுதலிய புணணிய தீர்ததஙகள சாயதது + ஈாததான = சாயததீர்ததான சேய—தூரமான, மிகுநத தீர்ததம—தூயமை வாயததீர்ததம—வாயமுதம புண்ணிய தீர்ததங்களில ஆடாமலேயே கணணனை அடையயும் பேறு இசசஙகிறககு கிடைததுளளது எனபது பொருள

70 வசுதேவன மகன வாசுதேவன் கணணன அன்னவசம் செயயும—வாயமுதம உணணும சங்கு—சஙகா—இறுதிப போலி திருமாலின் மேனிக்குத் தாமரை இலைகளும் கைக்குச செநதா மரை மலரும, சஙகிறகு அனனமும் உவமை

71 கண்படை—உறக்கம் பெண்படையார்—கண்ணன்மீது காதல் கொண்ட பெண் இனத்தார் பூசல்—ஆரவாரம் பணபு+அல=பணபல—பணபு ; லலாகன பண+பல எனறும் ஆம

72 பதி ஈறாயிரம் என்பது மிகப பலர் எனனும் பொருளில வந்துள்ளது சிதையாரோ—பகை சொன்னாரோ?

73 பறபம—பதமம்=தாமரை நாபன்—உந்தியையுடையவன அனுக ர்—நெருக்கம் உடையவா

74 மேலாப்பு—விதானம் போர்த்தானே' என்பதில் ஏகாரம் வினா முலைககுவடு—முலைகளாகிய சிகரஙகள் பெண்ணிாமை—பெணமை ஈடழிததல—அடியோடு அழிததல இது—இங்கு, வராமல இருக்கும் கொடிய செயல

75 முததம் நிதி—முததுக்களாகிய செலவம் முசில்—மேகம சாமம்—நீலம் கருமை காள் ஆளன்—திருமால, திருவடிகளால் ஆடகொளகினறவன கதவபபட்டு—கவவப்பட்டு ஏமத்தேற தெனறல—இன்பமாயக் கூடியிருபபோர் விரும்பும் தெனறல் இலக்கு—(தாக்கும்) குறி

76 ஒளி—அழகு வண்ணம்—நிறம் எளிமை—தனிமை அளி—அருள, கருணை ஆவி—உயிர்

77 ஆகம்—உடமபு மார்வறகு—மார்பினையுடையவனிடம் புலகுதல—தழுவுதல புரிவுடைமை—ஆசை செபபுமின—சொலலுங்கள்

78 ஊன—தசை, சதை உகிர்—நகம இடர்தான—பிளந தவன சரிவளைகள—கழலும் வளையலகள 'சரி' எனபதையே ஒரு வளையல வகையாகவும் கொளவர் தருமாகில எனபது தருமாறு' என்ற பொருளில வநதுள்ளது

79 சலம—நீர நிரநது—பரவி, உலகு உணட விளங்கனி—உலகு எனனும ஒரு சோ மோநததால ஒருவகை நோயுற்ற விளாமபழம் இந்நோயுற்ற பழததிற்குள் ஒன்றுமிராது இதனை வேழம் உணட விளஙகனி எனற தொடராலும் அறியலாம வேழம எனபது ஒரு வகை நோய நடலை நோய—மிகச துனபம் ஒரு பொருட பனமொழி

80 அடி வீழ்ச்சி—திருவடியில வீழ்ந்து வணங்குபவள் என் ஆவி—என் உயிர

81 கார்காலம்—மழைக்காலம போர்க்காலம—இராவண னோடு போர் செய்த் காலம பொருதவனார்—போரிட்ட இராமன எருக்கின அம்பழ இலை—எருக்கஞ் செடியின் அழகிய பழுத்த இலை வாராசாலம்—நீண்டகாலம

82 கதி—அடைக்கலம், ஆதரவு

83 நாகத்தின அணையான்—பாம்புப படுக்கை உடையவன நல்நுதலாள்—அழகிய நெற்றியை உடையவள போகம—இன்பம் ஆசம்—நெஞ்சம

84 சிந்துரம்—சிவப்பு, செமபொடி—அழகிய பொடி இந்திர கோபம—செந்நிறமுடைய பட்டுப்பூச்சி மதுரக் கொழுஞ்சாறு—அமுதம சமுலை—சுழல வலை உயக்கும் கொலோ—பிழைப போமா? மலை முழு தம்இந்திர கோபங்கள பரவி மலையை மறைத்துக் கொணடதனால் அதனைக் கூடப் பாாகக முடிய விலலையே எனறும, நெடிய கோபங்கள் திருமாலின இதழ்களி போலிருநது அவன நினைவை மிகுதிபபடுத்தின என்றும் வருநதி னாள

85 அமபூம்புறவு—அழகிய பூஞ்சோலை தார்—நீண்ட தவளம்—முதது சாாக்கொள் படாகளை—சினையினையுடைய பட்ா மலர்கள் எனபது பழையவுரை கழறிச் சிரிக்க—எள்ளி நகை யாட தார்—மாலை பூசலை—துன்பம் ஆர்க்கு இடுகோ—யாரிடம் சொலவேன்?

86 ஒண்மலர்—ஒளி பொருந்திய மலர் உயவகை—பிழைக் கும்வழி திரு விளையாடு—திருமகள் விளையாடுகின்ற இல் புகுந்து—இருப்பிடம் வந்து வநதி—வலிநது

87 பசமை+பொழில=பைம்பொழில் வமபு — மணம பூவை நறுமலர் காயாமபூ பாதகர்காள—கொடியவாகளே! குயில் முதலிய ஐந்தும் திருமாலின திருமேனி நிறம் பெற்று, இவளை மகிழவிப்பதற்குப பதிலாகத துன்பம் விளைபபதால, 'இந நிறததைப பெற்றதனால உஙகளுக்கு என்ன பயன? எனறு கேட்கிறாள

88 துங்கம—உயர்ச்சி 'முகில எனபது ஆகுபெயராய்த திருமாலை உணர்த்திற்று தொங்கிய — தங்கிய சரண்—அடைக்கலம்

89 தடா—பானை வாய நோநது—படையல இடுவதாக வேண்டி பரவி—தொழுது அக்கார வடிசில—சாககரைப பொங்கல் ஏறுதிரு—பெருகுகின்ற செலவம

90 அமுது செயதல—உண்ணுதல் ஆளும செயவன—அடிமையும செயவோ நேர்படில—சேர்நதால

91 கரிய குருவி—கரிக்குருவி, பரதுவாசம் மருள்—ஒரு பண் துவராபதி—துவாரகை வாாததை—புகழ் உரைககினறது—உரைக்கினறன ஒருமை பனமை மயககம

92 தூங்கு—தொஙகுகினற 'திருமுகம் எனபது இங்கு—வாயினைக் குறிக்கினறது மடுத்து—வைதது, தலைபபெயவது—கூடுவது

93 சநது—சநதனம் காாஅகில—கரிய அகில தடஙகள்—குளஙகன வர்ஙிழியும்—வந்து பாயும் சுரும்பு—வணடு குழல—கூந்தல்

94 கோடல—காந்தள 'கார்க் கோடல் எனபதறகு கருங காநதள் எனவும பொருள கூறுவர் காநதள் திருமாலின நிறங காட்டியும கார்காலததின வருகையை உணாததியும் தலைவியைத துனபுறுததியது போரவிடுததவன—அனுபபியவன பூசலிடுவது—முறையிடுவது தாாக்கு + ஒடும = தார்க்கோடும் தாா—மாலை ஒடும வருந்தும்—இவவாறு தலைவி வருநதுதல் 'காமம மிக்க கழிபடர் கிளவி எனபபடும

95 தோனறி—செங்காநதள் வலஙகை—வலதுகை ஆழி—சக்கரம் மாறறோலைபபட்டவர்—அடியாா 'மாறறோலைப பட்டவா எனபதற்குப பகைவா எனறும் இலலறத்தார் எனறும பொருள கூறுவர் மாற்றோலைப பட்டு என்று கொண்டு ஒருவரை அழைதது வரச சொல்லி வேலை கொடுததனுபபினார் அவரைத் தவிர்தது வேறொருவரைக் கொண்டு போக நேர்நதது எனவும கூறுவர்

96 மணாட்டி — பெண் அஞ்சுதும — அஞசுகினறோம் ஆயதது—ஆயிற்று நாக்கு இரண்டாகி விட்டது என்பது அவன சொனன சொல தவறியதைக் குறிக்கும

97 பிராட்டி—தலைவி முறுவலகள்—பறகள், அல்லல்—துன்பம ஆழி—கடல் இஙகுப பெருமிதத்தை உணர்ததிறறு கொல்லைஅரககி—வரம்பறற செயலகளையுடைய சூர்பபணகை

98 ஈது—இங்கு இபபோது, கருளக் கொடி—கருடக்கொடி கேட்டும்—கேட்போம்

99 கணம—கூடடம மா—பெருமை, நடம—நடனம் பணம—படம், பரிசு—தனமை

100 நடமாடடம—நடனம முதல எனபது, இஙகுக கண்ணனைக் குறிததது மிறை—குறுமபுகள், எம்மை உடை—என னுடைய மாடு—செல்வம போதுமோ—தகுமா? தனனைப பிரிந் துாளகண்ணனிடம் தன கன சென்று விடடதால 'கண்ணிலலை எனறாள

101 தகைததுக கொண்டு—நெருககிக் கொண்டு

102 ஊறல—ஊறறு உயிர், அறததல்—அழிததல நடலை —துனபம் நாகம + அணை = நாகணை உரைததி — சொல்லு வாய

103 நமபரர்—நம தலைவா தஙகள தேவர்—திருமால வலல பரிசு—இயறற முறையில காண்டும—காண்போம்

104 உசுககும்—விருமபும சஙகம்—சஙகு=சஙகு வளையல திமுகம்—தீயமுகம் திருமால் தன சஙகினை மிகவும் விருமபுவது போலவே, நானும் என வளையலை மிகவும் விரும்புகிறேன் எனபது கருதது

105 எழில—அழகு இன்னமுதா—இனிய அமுதமாக இருபப வர் குழல—தலைமயிா கொபபூழ—உந்தி கமலம்பூ—தாமரை மலா எமமானாா—எமதலைவா முதலில் வரும் கழலவளை எனபது வளையலுககுப பெயராய நினறு பிரிவுத துனபததால் மெலிந்து வளையல கழ னறது

106 ஒதம—கடல புவனி—பூமி ஆதும—யாதும், ஒன்றும் சோராமே—குறைவுறா மல கோல வளை—அழகிய வளையல் வளையல வகையுமாம

107 மசச—மேலதளம், மாடம—மாட மாளிகை பெய வளை—கழல வளை இசை—விருபபம

108 பொலலா ச ுறறா உரு—ாண்பவரை வருததும அழ கினையுடைய வாமன வடிவம நளிா—குளிர்ச்சி 'இலலாதோம் எனபதற்கு 'ஒன்றும் இலலாத வறியவாகளிய எஙகள எனவும் பொருள சொலலலாம

109 ஏகபபொருளசள—வளையலசா் முதலியன செய— வயல் 'எபபொருடகும நின்று எனபதறகு, குரஙகு, வேடுவிச்சி ஆகியவாகளுக்கும எளியராய நினறு எனபது பழையவுரை ஆர்க் கும—யாாககும அறிவுடையாாககும் மெயபபொருள்—உயிர்

110 ஊடு அறுத்து—இடையில அணைகட்டி இரு கூறாக்கி ஆககை—உடமபு யாபபுண்டு—கட்டுண்டு பேது—துனபம சிறுமை நனமை—பெருமை எனவும் கூறுவர் என துனபததை எண்ணிப பார்க்க வில்லையே! எனபது குறிப ।

111 பாசி—நீர்பபாசி மாசு—அழுக்கு பனறி—வராகம் தேசு—ஒளி

112 கோடித்து அலங்காரம முதலிய ஏற்பாடுகளைச செய்து கனனி—ருக்மிணி அ ணாநதிருக்க—செயலற்று இருகக பேணும்—விரும்பும அரஙகம்—திருவரங்கம்; திரு மகள நடன மாடும் இடம்

113 மெயம்மைப பெருவார்ததை—கண்ணன அருளிய உபதேசம உகபபார்—விருமபுவாா தமமிடையே எனபது திருமாலிடததில எனறும் பெரியாழவாரிடத்தில எனறும பொருளபட அமைநதுளளது சாதிபபார் நிறைவேறற வலலவா

114 பெறறிருநதாளை—பெறற தாயாகிய தேவகியை பேர்தது ஒரு தாய—வேறொரு தாயாகிய யசோதை இல—மாளிகை மல—மலலர்கள், மறகளம்—மல்லாகள போா செயயும் இடம்

115 நாலயலாரும்—அயலார் அனைவரும பாணியாது—தாமதியாமல மருநது செயது—பரிகாரம் செயது மாணி—வாமனன தவைமறியும—(நோய) திருமபிச் செலலும் திரும

116 கொநதளம—சணடை பரக்கழிதது—பழியுணடாககி நள ரிருடகண—நளளிரவில

117 அம் + கை = அஙகை—அழகிய கை, கச்சு—மார்புக் கசசு ரவிக்கை கண—முலைக்கண சுசசு ஆடை எனக் கொணடு சடடுக வாயில போகா—இசைய மாடடா இஙகுததை—இஙகு

118 துழுதி—துவபம் கை கணட யோகம்—கை கண்ட மருநது உபாயம் நடடமபாயநது—நேராகக குதிதது நிருத்தம்—நடனம பொயகை—மடு

119 மேகம் முதலிய கண்ணனின திருமேனியையும் உறுபபுக்களையும் நினைவூட்டி அழைததன இருடீசேசன் பக்கல்—கணணனிடம் போகு—வா போது—நேரம், நெடுநோக்கு—அருட பாாவை பததம்—சோறு விலோசநம்—பார்வை பததவிலோசநம்—சோறு பார்ததிருககும இடம்

120 தண் அமதுழாய—குளிர்நத அழகிய துளசி பண் அழிய—கடடுக்குலைய ஆறறலழிய பலதேவன—கண்ணனின அண்ணன, அண்ணனின வெறறி தமபியின வெறறியுமாம் வண்ணம் திரிதல முதலியன பிரிவுத துனபததின விளைவாகும்

121 கனறு+இனம=கறறினம யாபபும் உண்டான—கட்டவும் பெறறான ஏசச—ஏளனம காலிகள்—பசுக்கள்

122 செறுபபாரிலல—கோபங் கொண்டால தலைபபழி—பெரும்பழி நனமை—சிறபபு தலையிடாதே—தலை குனியாமல குடடு—கொடுங்கை, மாளிகை உறுபபு

123 மன்னு—நிலை பெறற வண—வளமான தமர்—தம்மவா, உறவினர் பெயய வேண்டி—செலுதத வேண்டி துணிநத துணிவு எடுதத முடிவு, ஏத்த வலலார்—ஓதவலலா

124 சருநதெயவம்—சரிய திருமால புண்ணில புளியிடடால தாங்க முடியாத எரிசசல் உண்டாகும் 'அழகு எனபதற்கு நனமை எனப பொருள் கொண்டு, 'பொறுததிருநதால் நனமை, உண்டாகும் என அறிவுரை கூறித் துனபுறுததாமல எனவும கூறுவர், அரை—இடுபபு பீதம—படடு

125 துனனம பெயதல்—துளையிடுதல நிரை—பசுக்கூட்டம், குடநதை—கும்பகோணம் எனனும் திருததலம

126 கஞசை—கமசனை, விலலி—புருவமாகிய விலலினை உடையவன சிறை—சிறகு கோல—அமபு, வேவுண்டு—வெநது வ ர மாலை—துளசிமாலை

127 'ஆயாபாடி எனபது ஆகுபெயராய ஆயாபாடிப பெண்களைக் குறிததது காரிஏறு—கரிய காளை போனற கண்ணன உவமை ஆகுபெயர் உழசசு—வருநத, உழககுண்டு—வருநதி பருககி—பருகச செயது

128 முழுசி—முகர்நது பொழிலவாய—சோலையில உருவெளித் தோறறம எனபது கண்ணுககுத தோனறாமல, மனத திறகு மட்டும் தோனறும் காட்சி

129 நடை நெறிமுறை குளப்புககூடு கொளபபட்டு—காலிவால மிதிக்கப்பட்டு குளப்பு—குளம்பு=கால் புடைபெயர்தல—அசைதல போட்கன—பொயயன

130 மீ மேனமை, மீது—மேல வெறற வெறிதே—ஒரு பயனுமினறி பெறறதாய—மானாகப பெறற யசோதை குமரன—எனறும் இளமையுடையவன அறற குறறம் அவை—அவனுக்கெனறே முடிவு செயயபபட்ட குறை

131 கிழங்கோடும்—வேரோடும் அழலை—கொடுந்துயர்

132 என?—என்ன பயனுடையது? ஒரு ஞான்று—ஒரு நாள், ஒரு சமயம

133 அலமர—துன்பம் அணிவிளக்கு—அழகிய விளக்காக உள்ளவர் வேட்கை—ஆசை துவளார்—வருந்த மாட்டார்கள்

134 பட்டி—தன் விருப்பம்போல திரிபவன் காரேறு—கரிய காளை போன்ற கண்ணன் கீழ்க்கன்று—தம்பி இடக்கு—சபதம் விருந்தாவனம—பிருந்தாவனம்

135 அனுங்க—வருந்தி நடுங்க குணுங்கு—முடை நாற்றம், குட்டேறு—இளங்காளை கணங்கள—கூட்டங்கள்

136 மால—ஆசை மயக்கம வினதை சிறுவன்—வினதை என்பவளுடைய மகனாகிய கருடன்

137 கார—மேகம, மேகம திருமாலின மேனிக்கும், தாமரை கண்ணுக்கும் உவமை சாத்துக கொண்டு—இழுத்துக் கொண்டு குப்பாயம்—சட்டை புகர்—புள்ளி மால-பெரிய

138 வலையிலிருந்து தப்பி ஓடிய பன்றி திரும்பவும் கிடைக் காததுபோல, கண்ணன கவர்ந்த பொருளும் திரும்பக் கிடைக் காது அவன தரமாட்டான

139 சார்ங்கம்—வில வட்டம்—வளைவு உதயபர்ப்பதம்—சூரியன உதிக்கும் மலை கதிர்—சூரியன

140 இதற்கு முந்திய பாடலில பொருத்தமிலி என வந் துள்ளதால இப்பாடலில வரும பொருத்தமுடைய நம்பி, என பதை வருசப கழசசியாகக கொண்டு, பொருத்தமில்லாத நம்பி எனபபொருளகண்டார பழைய வுரைகாரர் கருத்து—எண்ணம் பிழைத்து—தப்பி அருத்தி—விருப்பம தாரா கணங்கள்—நட்சத்திரக் கூட்டங்கள (விருத்தம)—விருந்தம்—கூட்டம்

141 அரி—கருணை ஆழியான — சக்கரத்தையுடைய திருமால் பூங்குழலகள—அழகிய கூந்தலகள் மிளிர்—விளக்கம்

142 அயன—பிரமன நளிர்—குளிர்ச்சி மாமலர்—பெரிய தாமரை மலர் விமலன—குற்றமற்றவன், கண்ணன்

143 பருமை + தாள்=பருந்தாள் மருந்து—பிறவிப்பிணிக்கு மருந்து பெருமை + தாள்=பெருந்தாள்

செயயுள முதறகுறிபபு அகராதி

எண : செயயுள எண

பிழை—திருத்தம

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
10	1	இறைவனுக்குக்	இறைவனுக்குச்
10	9	லாழக்கை	வாழக்கை
10	23	பெரும்புதூர்	பெரும்பூதூர்
16	10	துரங்கங்களும	துரகங்களும்
17	14	அபியினை	அவியினைக்
17	19	பேசிக	பேசசு
19	6	யினையுடைய	மேனியினையுடைய
23	24	சிறறிலை	சிற்றிலைப
25	10	கினம	சினம்
27	4	ஒனறு	ஒன்று
39	19	ஆழமாக	ஆழமாகப
46	8	கூவாம	கூவாய
51	16	லிண்ணையும	விண்ணையும்
52	11	னுளளிட	னுளளிடட
55	2	சலசலங்களையும்	கலசங்களையும்
61	4	கிறபபி	சிறபபி
64	17	தென்றலிக்	தெனறலுக்
72	13	தொரு	தொகு
73	7	யுளன	யுளள
75	16	திருமாலிஞ்	திருமாலிருஞ்
77	7	துளகி	துளசி
82	3	போலாகவோ	போலாகாவோ
89	15	நேரய	நோய
90	8	யையுயத	னையுயத
90	30	புலம்பன	பிலம்பன
92	8	னையுத்	னையுயத
94	25	மஞ்சி	வஞ்சி

55738

